

SYNODUS
DIOECESANA STI LUDOVICI
QUARTA

249.0853
K135
V.4

1902

The Catholic
Theological Union
LIBRARY
Chicago, Ill.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
CARLI: Consortium of Academic and Research Libraries in Illinois

SYNODUS Dioecesisana Sti Ludovici

QUARTA,

habita die 9. Septembris

Anno Domini 1902

a Rev^{mo} et Illmo

JOANNE JOSEPHO KAIN,

Sti Ludovici Archiepiscopo.

249.0853

K13a

v. 4

S14554

STI LUDOVICI.
Apud Cancellariam Dioecesanam.
1902.

2130794

I.

ACTA SYNODI.

I.

ACTA SYNODO PRAEVIA.

Die 9. Aprilis A. D. 1902 Rmus et Illmus Archiepiscopus Joannes Josephus Kain indixit Synodum Dioecesanam quartam, die 9. Septembris ejusdem anni in Sacello Seminarii Kenrickani celebrandam. Ad eam vocavit omnes e clero Dioecetano quum Saeculares tum Regulares curam animarum in hac Dioecesi exercentes, monens omnes, ut si quae pro Synodo proponenda haberent, ea alterutri Procuratorum Cleri: Rev. D.D. J. J. McCabe vel F. G. Holweck aperirent.

Ut res maturius tractarentur Rmus simul instituit commissionem praeparatoriam in quam vocavit Revdos D.D. Gul. Faerber, J. H. May, D.D. et Franc. Gilfillan, S. T. L. Hi plures alios sacerdotes sibi cooptaverunt, et repetitis sessionibus ea sollerter deliberabant, quae in Statutis Synodi praeviae vel emendanda vel iis addenda duxerunt. Haec omnia typis exarata Revdis DD. Consultoribus et Rectoribus inamovibilibus transmissa fuere ad eorum animadversiones sollicitandas. Demum proposita, iterum emendata, in coetu consultorum praesente Rmo in ultimam formam redacta fuere.

II.

ACTA IN SYNODO.

Die nona Septembris, quae erat feria tertia, hora nona de mane Synodales convenerunt in Sacello Seminarii Kenrickani.

Post Missam de Spiritu Sancto a Rmo Henr. Muehlsiepen, Praelato Domestico S. S. et Vicario Generali celebratam, Litaniis recitatis et cantato hymno Veni Creator, Rmus Archiepiscopus paucis verbis Synodales allocutus est.

Dein lectum fuit Decretum de Synodo aperienda et nomina officialium Synodi promulgata fuerunt.

Lectum fuit Decretum de Professione Fidei emittenda, et ipsa Professio Fidei a D. Secretario recitata, quam omnes Synodales bini ad Rmum accedentes juramento firmabant.

Dein fiebat per Secretarium vocatio nominum cui 239 responderunt. Posthaec instante Promotore lectum fuit Decretum Confirmationis Synodi tertiae una cum emendationibus et novis statutis additis.

Quibus promulgatis Rmus proposuit nomina Examinatorum, qui acclamatione unanime electi fuerunt.

Examinatores electi illico coram Rmo juramentum de munere suo fideliter fungendo emittebant.

Tum Rmus promulgavit nomina Consultorum, quos post propositionem cleri antea factam iudicaverat esse seligendos.

Dein reliquos officiales Dioecesanos nominavit.

His peractis Rmus Allocutionem habuit ad Synodales, sub cuius fine commissionem constituit ad succurrendum iis sacerdotibus Dioeceseos, qui ex missionibus sibi creditis ob fidelium paucitatem et paupertatem sustentationem congruam non recipere.

Lectum fuit deinde Decretum conclusionis Synodi.

Cantato Te Deum Rmus benedictione Episcopali Synodales dimissit.

JOANNES H. MAY,
Sec. Synodi.

OFFICIALES SYNODI.

Promotor:

Rev. Gul. Faerber.

Secretarius:

Rev. Joh. H. May, D. D.

Procuratores Cleri:

Rev. J. J. McCabe.

Rev. Fr. G. Holweck.

Judices Excusationum:

Rmus Henr. Muehlsiepen, Vic. Gen.

Rev. Franc. Willmes.

Rev. Franc. Gilfillan.

Magistri Caeremoniarum:

Rev. Michael L. Ryan, C. M. D. D.

Rev. Emil. Lemkes.

OFFICIALES DIOECESEOS.

Vicarius Generalis:

Rmus Henr. Muehlsiepen.

Cancellarius:

Rev. Henr. Van der Sanden.

Consultores :

Rmus Henr. Muehlsiepen.
Rev. Gul. Faerber.
Rev. P. W. Tallon.
Rev. J. A. Hoffmann.
Rev. J. J. Harty.
Rev. J. H. May.

Examinatores Synodales :

Rev. Gul. Faerber.
Rev. P. W. Tallon.
Rev. Aug. Schilling.
Rev. J. A. Connolly.
Rev. F. G. Holweck.
Rev. Joh. H. May.
Rev. J. J. McGlynn.
Rev. Joh. Rothensteiner.
Rev. Jos. Wentker.
Rev. P. Benedict. Schmidt, O. F. M.
Rev. Jos. Sullivan, S. J.
Adm. Rev. F. V. Nugent, C. M.
“ Rev. Rob. McNamara, C. P.

Officiales Curiae Episcopalis pro Causis Disciplinariibus Clericorum.

Judex : Ipse Rmus Ordinarius vel alius eo deputatus.

Procurator Fiscalis : Rev. Joan. H. May, D. D.

Secretarius : Rev. J. J. Tannrath.

Officiales Curiae Matrimonialis.

Judex : Rmus Vic. Gen.

Defensor matrimonii : Rev. D. J. Lavery.

Secretarius : Rev. J. J. Tannrath.

Censor Librorum.

Rev. F. G. Holweck.

COMMISSIONES.

Pro Seminario Dioecetano.

Rmus H. Muehlsiepen, V. G.

Rev. Car. Ziegler.

Rev. Gul. Faerber.

Rev. J. Ed. Shea.

Rev. P. W. Tallon.

Rev. Joh. H. May.

Pro Conferentiis Theologicis.

Rev. Gul. Faerber.

Rev. Joh. H. May.

Rev. Fr. Gilfillan.

Commissio Scholarum.

Rev. J. Ed. Fenlon.

Rev. Henr. Hukestein.

Rev. Urban. Stanowski.

Pro Confraternitatibus, Indulgentiis, etc.

Rev. F. G. Holweck.

Rev. J. A. Connolly.

Rev. Pater Congregationis SS. R.

Pro Sustentatione Miss. Pauperum.

Rmus H. Muehlsiepen, V. G.

Rev. Fr. Goller.

Rev. M. W. Tobyn.

Rev. J. E. Shea.

Rev. Urban. Stanowski.

CATALOGUS SYNODALIUM.

I. E Clero Saeculari.

Rmus D. Henr. Muehlsiepen, Vic. Gen.

Rev. Dni:

Rev. Dni:

A. M. Acker

J. T. Coffey

H. J. Adrian

J. Collins

T. J. Aylward

J. A. Connolly

J. B. Bachmeyer

Th. Cooney

M. Bahr

E. Coyle

B. J. Benten

E. J. Dempsey

E. Berry

T. Dempsey

J. B. Beth

M. Denner

F. Bettels

Th. A. Dette

C. A. Bleha

F. A. Diepenbrock

F. Boehm

J. J. Dillon

E. A. Bolger

D. A. Donovan

J. Bonkamp

P. Dooley

P. Bradly

M. Duchon

S. J. Brady

C. Einig

G. H. Brand

F. J. Ernst

F. M. Brand

H. Fabry

H. Brockhagen

W. Faerber

C. Brockmeier

C. Fehlig

M. Busch

J. T. Feltmann

C. H. Canning

G. Fick

P. Carney

J. T. Foley

E. A. Casey

G. Fugel

J. Casey

J. Fugel

D. J. Clarke

J. J. Furlong

Rev. Dni:

J. L. Gadell
 E. F. Gallaher
 A. Garthoeffner
 A. Gass, D. D.
 T. Gavin
 H. Geers
 H. A. Geisert
 Fr. Gerhold
 Fr. Gilfillan
 J. H. Girse
 D. Gleeson
 J. A. Glingler
 F. Gnielinski
 J. J. Godfrey
 F. Goeke
 Fr. Goller
 H. Groll
 P. Gross
 J. Gruender
 J. L. Haar
 J. J. Harty
 J. J. Head
 R. Healy
 M. J. Helmbacher
 J. Hennes
 G. W. Hoehn
 J. H. Hoeschen
 J. A. Hoffmann
 F. G. Holweck

Rev. Dni:

F. J. Holweck
 A. Holtschneider
 O. J. Hoog
 H. Huckestein
 J. J. Hurley
 H. Hussmann
 H. Jaegering
 P. J. Kane
 F. M. Keilty
 C. Keller
 E. Kern
 J. M. Kern
 H. H. Kister
 F. Klein
 W. Klevinghaus
 G. Koob
 W. Kotte
 J. Krechter
 J. F. Krieger
 J. Kroeger
 H. A. Kuennen
 G. Kuhlmann
 P. Kurtenbach
 L. Kutz
 L. N. Larche
 D. J. Lavery
 E. J. Lemkes
 F. J. Lloyd
 J. S. Long

Rev. Dni:

J. Lubeley
J. Lyons
P. Lyons
J. J. McCabe
M. J. McCabe
V. McCartney
W. M. McFaul
J. J. McGlynn
R. J. McKeown
M. J. McLaughlin
J. H. May, D. D.
A. Mayer
A. Mercer
H. Minges
C. J. Moenig
M. B. Morrissey
T. Moynihan
H. Muckermann
H. Mueller
Th. Mullen
J. T. Mulvihill
J. Murphy
J. Nekula
H. Nieters
M. Noemi
W. Noonan
J. Nugent
J. J. O'Brien
F. J. O'Connor

Rev. Dni:

M. O'Flaherty
C. O'Leary
P. O'Loughlin
A. O'Reilly
Th. V. O'Reilly
J. J. O'Reilly
P. J. O'Rourke
J. O'Shea
N. Orfei
A. Pauk
J. Peters
H. C. Petri
D. S. Phelan
J. B. Pleus, D. D.
J. A. Pope
J. Preuss
E. Prunte
Ph. Pudlowski
L. Puffer
P. F. Quigley
G. A. Reis
F. X. Reker
W. J. Rensmann
J. T. Reuther
J. A. Richarz
J. Rothensteiner
E. F. Salland
C. Schaefer
J. Schaefers

Rev. Dni:

B. H. Schlathoelter
 L. Schlathoelter
 J. Schmidt
 W. A. Schmidt
 M. Schneiderhahn
 J. Schramm
 J. Schroeder
 F. H. Schulte
 W. C. Schulte
 J. A. Schulz
 J. Sellinger, D. D.
 S. Sennerich
 M. T. Sevcik
 E. J. Shea
 W. M. Shea
 J. F. Shields
 J. Siebert
 O. J. Siesener
 C. Spigardi
 U. Stanowski
 L. Stefl
 V. Stepka
 J. F. Stevens
 B. S. Stolte

Rev. Dni:

G. J. Sudeik
 D. J. Sullivan
 J. J. Tannrath
 M. J. Taylor
 J. H. Thobe
 M. W. Toby
 J. J. Toomey
 J. A. Tracey
 A. Von Brunn
 H. Wagener
 M. Walsh
 T. J. Walsh
 J. Watson
 J. Wehner
 J. Wentker
 L. C. Wernert
 J. White
 A. Wigger
 P. Wigger
 P. Wigger
 F. X. Willmes
 E. J. Wynne
 C. Ziegler
 S. J. Zielinski

II. E Clero Regulari.

Adm. Rev. F. V. Nugent, C. M.	
“ “ Hugol. Storff, O. F. M.	
“ “ Dan. Mullane, C. SS. R.	
Revdi Dni:	F. J. Vallazza, S. J.
Alph. Bergener, O. F. M.	A. Asmuth, C. M.
Dion. Czech, “	W. J. Barnwell, “
Dam. Erkens, “	E. N. Hopkins, “
Arsen. Fahle, “	P. Bregenzer, C. SS. R.
Timoth. Magnien, “	W. Carroll, “
Servat. Rasch, “	J. A. Firle “
Bened. Schmidt, “	J. Henry, “
H. Bronsgeest, S. J.	G. Mahoney “
F. G. Hillmann, “	Ch. J. Maddox, “
C. J. Lagae, “	

ABFUERUNT.**E Clero Saeculari.**

Adm. Rev. Dn. J. Hessoun

Rev. Dni:	Rev. Dni:
R. Brady	P. Cooney
P. Bremerich	P. J. Crane
M. S. Brennan	J. Cruse
C. E. Byrne	D. L. DeCeunyneck,
P. J. Byrne	C. Even
P. F. Cahill	E. Fenlon
M. Collins	J. C. Granville
M. D. Collins	A. J. Happe

Rev. Dni:

H. Hassel
 J. J. Hughes
 Fr. Hundhausen
 A. Jasper
 F. J. Jones
 C. J. Kane
 H. Kellersmann
 L. Kernan
 P. J. Lotz
 O. J. McDonald
 J. Muehlsiepen
 C. Mueller
 B. O'Reilly
 P. F. O'Reilly
 H. O'Reilly
 F. Peters
 H. Pigge
 Fr. Pommer
 G. D. Power

Rev. Dni:

W. E. Randall
 A. J. Rohling
 M. Ruppreehter
 J. J. Ryan
 A. H. Schaefer
 A. Schilling
 C. H. Schlefers
 H. Schrage
 J. Sheil
 B. Stemker
 J. A. Stroombergen
 P. W. Tallon
 J. Tetteimer
 C. Tintrup
 J. T. Tuohy
 H. Van der Sanden
 C. Van Tourenhout
 J. Waeltermann

E Clero Regulari.

Adm. Rev. J. Grimmelsmann, S. J.
 “ “ Th. Smith, C. M.
 “ “ Rob. McNamara, C. P.
 “ “ D. W. Kenrick, C. M.

II.

STATUTA SYNODI.

DECRETUM PRAELIMINARE.

Decreta omnia Concilii Plenarii Baltimorensis tertii jam pridem promulgati, iterum hisce promulgamus, et ab omnibus ad quos spectant, fideliter servari jubemus.

Statuta quoque omnia Synodi tertiae Sti Ludovici hisce iterum promulgamus et confirmamus, praeter ea, quae mutanda duximus. Insuper visum est quaedam quum ex Appendice tum ex aliis locis ejusdem Synodi transumpta in texto propriis locis inserere, et nova quaedam Statuta addere, quae una cum emendationibus memoratis hisce promulgamus et promulgata declaramus.

Ne vero facilius in oblivionem veniant salutare istae leges, omnes Nostri sacerdotes quum Concilii Baltimorensis Plenarii tum hujus Synodi decreta prae manibus habeant et frequenter perlegant.

CAPUT I.

DE CULTU DIVINO.

I. De Sacris Caeremoniis.

1. *Libri liturgici.* Volumus, ut omnes sacrae functiones quum Divini Officii tum administrationis sacramentorum adamussim peragantur secundum libros liturgicos a Summis Pontificibus editos et praescriptos, sepositis quibuscunque ritibus particularibus et consuetudinibus in contrarium. His libris pro nostris provinciis accensendus est: "*Ceremonial for the use of the Catholic Church in the United States,*" jussu Patrum I. Concilii Baltimorensis elaboratus et a Gregorio XVI. approbatus.

II. De Sacrificio Missae.

2. *Missae quotidie cel.* Omnes Nostros in sacro ministerio consacerdotes in Domino monemus et obsecramus, ut, in quantum fieri potest, quotidie, et quidem, in fidelium commodum, hora statuta, Missam celebrent.

3. **Materia genuina.** Curent sacerdotes ut hostiae in sacrificio adhibendae e pura farina triticea et aqua naturali conficiantur. Ad vinum quod spectat, praestat vinum "nativum" comparare vel ab ipsis vitis cultoribus vel a negotiatoribus (venditoribus) fide dignis. Insuper monemus, usum vini dulcis, quod spiritum (alcohol) ultra proportionem duodecim per centum continet, in ordine ad missae sacrificium a S. Inquisitionis Congregatione esse prohibitum.
4. **Extranei celebrantes.** Omnes sacerdotes, qui in Nostra dioecesi ecclesias regunt, monemus, ne cui presbytero extraneo missam celebrare vel verbum Dei praedicare sine speciali Nostra vel Vicarii Generalis Nostri venia permittant, nisi vel alias sit ipsis bene notus, vel authenticas literas testimoniales a suo Ordinario datas secum afferat.
5. **Missae fundatae.** Ne numerus missarum fundatarum singulis annis die certo in ecclesia determinata in perpetuum dicendarum nimis accrescat neve onus pro illis ecclesiis nimis ingravescat, taxam pro talibus missis, si sint privatae, ad centum scutata semel numeranda constituimus; pro missis vero cantatis vel solemnibus pro singulis casibus

ad Nos recurrendum erit. Insuper moneamus, ut tales foundationes illico cum in registris ecclesiae inscribantur, tum ad Cancellarium Nostrum referantur inserendae archivo archiepiscopali.

6. *Benedictiones in Missali.* In qualibet ecclesia, apud quam residet rector, fieri debet et quidem ab ipso sacerdote missam celebrante, benedictio candelarum in Festo Purificationis S. Mariae, benedictio cinerum feria IV. Cinerum, benedictio palmarum in Dominica Palmarum et fontis baptismalis cum Sabbato Sancto tum Sabbato in Vigilia Pentecostes. Item absolutio pro defunctis post missam cantatam ab ipso celebrante peragenda est.

7. *Missae in nocte Nativ. Dom.* Cum rerum adjuncta non sinant Missam in Nocte Natalis Domini in ecclesiis publicis celebrari, ob plura incommoda quae exinde sequi possint, vetamus ne Missa in Natali Domini ante quartam horam mane celebretur in ecclesiis publicis, sive in civitatibus sive ruri. Capellas monasteriorum, quae privatae sunt, hac regula comprehendi minime volumus. Meminerint tamen sacerdotes, in iis sacellis privatis ea nocte celebraturi, nullo modo licere, absque speciali privilegio Sedis Apos-

tolicae, quod probari debet, minime autem praesumi, sacram Eucharistiam in ea missa astantibus porrigere, sed expectandum ab iis esse usque ad missam in aurora dicendam, si velint Corporis Domini participes fieri.

8. *Thurif. in Miss. cant.* Per decretum Sacrae Rituum Congregationis, 12. Jan. 1897, nostrae archidioecesi in perpetuum concessa est facultas adhibendi thurificationem in Missis quae ob defectum Sacrorum Ministrorum in festis duplicibus primae et secundae classis absque Diacono et Subdiacono celebrantur.

Hoc privilegium per decret. d. d. 15. Julii 1902 extensum est ad diem Commemor. Omnium Fidelium Defunctorum et ad Missas exequiales—ad quinquennium.

9. *Missae vot. SS. Cordis.* In ecclesiis vel oratoriis, ubi fer. 6., quae prima in unoquoque mense occurrit, peculiaria exercitia in honorem Divini Cordis, approbante loci ordinario, mane, (sive ante Missam, vel ejus tempore, vel post missam) peraguntur, celebrari potest unica M. votiva (cantata vel lecta) de SS. Corde Jesu, albo colore, et cum una tantum or. Gl. Cr. Praef. de *Cruce* et evang. S. Joannis in fine. Prohibetur tamen haec missa: 1. Omnibus diebus festis D. N.

J. Ch. et in festo Purificat. B. M. V. 2. Omnibus diebus 1. cl. 3. Infra oct. Epiph. Paschae et Pent. 4. Fer. 6. in Parasceve et Vigilia Nativ. Dni et Epiphaniae. 5. In Comm. Omn. Fid. Defunct.

III. De Cultu SS. Eucharistiae.

10. *Benedictio cum SSmo.* Ad augendam devotionem erga SS. Eucharistiae Sacramentum indulgemus, ut solemnis Benedictio cum SS. Sacramento ritu Romano dari possit in omnibus ecclesiis et sacellis, semel eodem die, sequentibus diebus:

In dominicis et festis de praecepto.

In omnibus aliis festis I. et II. classis.

Bis in hebdomada per Quadragesimam praeter Dominicam.

Ter in hebdomada mense Majo, primo insuper et ultimo die ejusdem mensis.

Quotidie per octavam Corporis Christi.

Prima feria VI. uniuscuiusque mensis.

Quotidie per mensem Octobrem; si Rosarium recitetur extra missam.

In festis piarum societatum.

Primo et ultimo die anni scholastici.

Quoties oratio habetur ad populum.

Per dies novenarum vel triduorum solemnum.

Quotidie tempore missionis vel exercitiorum spiritualium.

11. *In festo Corp. Christi.* In festo Corporis Christi benedictio cum SS. Sacramento potest dari post Missam cantatam, vel, si fiat processio, semel vel iterum in via et post reditum processionis in ecclesiam. Insuper post Vesperas ejusdem diei.
12. *Processio in f. Corp. Chr.* In festo Corporis Christi processio cum SS. Sacramento in civitatibus ne progrediatur ultra praedium ecclesiae, neve producat per vias civitatis, ad praecavendum periculum profanationis tanti Sacramenti. In regionibus ruralibus vero, ubi tale deest periculum, processio fiat maxima solemnitate.
13. *Expositio per Octavam.* Expositio SS. Sacramenti ante sacrificium missae per Octavam Corporis Christi quotidie fieri potest, etiamsi missa sit privata tantum et non cantata; item per totam octavam benedictio cum Sanctissimo impertiri potest bis in die.
14. *Oratio 40. horarum.* Volumus ut Oratio Quadraginta Horarum in unaquaque ecclesia vel sacello publico, ubi haberi potest, omni solemnitate qua par est, tempore a Nobis per cancellariam designato celebretur.

15. Lampas coram SSmo. Coram Sanctissimo lampas semper accensa habeatur, ex oleo olivarum nutrita vel saltem ex aliis oleis “vegetabilibus.”

Hinc usum olei quod vocant “Kerosene” districte prohibemus.

16. Gas et lux electr. Prohibemus quominus in ecclesia sacerdotes loco candelarum vel inter candelas utantur lumine quod vocatur “gas”, sive luce electrica. Permittitur usus talium luminum extra vel supra altare, splendoris causa, nunquam vero in loco pro candelis reservato.

IV. De Praedicatione Verbi.

17. Singulis Dominicis. Omnibus Dominicis et festis de praecepto sermo ad populum habendus, saltem in missa majore, tempore aestivo non excepto. Si plures pro populo missae regulariter in eadem ecclesia celebrantur, in unaquaque, praeter majorem, vel homilia brevissima habeatur, vel saltem evangelium legatur lingua vernacula, una cum publicationibus de diebus jejunii, abstinentiis et festis per hebdomadam occurrentibus.

18. Quomodo praedicandum. Pastores animarum debent meminisse, inter eorum officia

Verbi Divini praedicationem praecipuum locum habere. Quapropter ad hoc munus rite implendum se sedulo praeparent, et nil divini ministerii dignitate et gravitate indignum in suis ad populum concionibus admittant. Studeant plane et enucleate potius quam ambitiose dicere quae fidelibus annuntiare debent. Prae ceteris autem instructionum generibus ament de catechesi, etiam inter missarum solemniam, verba facere, aut saltem conciones de fidei mysteriis officiisque fidelium eo modo habere, qui ad formam catecheticae maxime accedit. Experientia enim constat huiusmodi instructionum genus maxime necessarium esse ad populum rite instituendum, et fructus uberrimos in audientium cordibus parere consuevisse.

19. *Quid evitandum.* Caveant pastores, ne ad privatam injuriam ulciscendam sacro loco et tempore abuti audeant, neve ante vel infra vel post concionem saepe saepius verba de pecuniis faciant. (*Conc. Pl. Baltim. III. 215.*)
20. *S. Missiones.* Summum Pastorem Pium IX. secuti desideramus, ut, ubi fieri potest, singulis quinquenniis sacrae missiones in unaquaque Nostrae dioecesis parochia peragantur.

V. De Festorum Observantia.

21. *Festa de praecepto.* Festa de praecepto eo modo et aequae ac Dominicae peragenda sunt. In civitatibus autem prima missa summo mane pro operariorum opportunitate legi debet.
22. *Festa abrogata.* Festa principaliora per annum, quae his in regionibus non amplius sunt de praecepto, ut Epiphania, Annuntiatio S. Mariae, S. Joseph, etc. volumus, ut celebrentur cum aliqua solemnitate, missa saltem cantata, ubi fieri poterit.
23. *Fest. Titulare ipsa die.* Volumus, ut festum Titulare uniuscuiusque ecclesiae publicae solemniter et ritu debito primae classis cum octava celebretur ipso die, quo annuntiatur in Martyrologio Romano; licet enim officium alicuius sancti pro tota dioecesi perpetuo in diem fixum transferatur, ecclesiae et loca, quorum ille est Patronus, eundem propria die celebrare possunt et debent.
24. *Solemnitas ext. Dominica.* Solemnitas exterior vero, quamvis in ipso festo jam facta sit, transferenda est in Dom. sequentem, vel, ea festo vel Dom. I. classis impedita, in Dom. antecedentem, et canitur Missa votiva solem-

nis de Titulari. In hac Missa dicitur Gloria et Credo, et si unica sit, fit commemoratio Dominicae tantum, et legitur ejus Evangelium in fine; si vero duae vel plures Missae dicantur, nulla fit commemoratio Domini et ultimum Evangelium est Sancti Johannis.

Quod etiam valet pro festo Sancti Ludovici, Dioecesis, Civitatis et Ecclesiae Cathedralis Patroni principalis. (Ex Decr. 15 Jul. 1902.)

25. Liturgia Tridui sacri. Liturgia Tridui Sacri absolvetur ad normam sequentem:

1) In ecclesiis parochialibus functiones matutinae, hisce diebus, diacono et subdiacono ministrantibus, ubi fieri potest, celebrentur.

2) Quod si functiones eo ritu quo ab Ecclesia praescribuntur haberi nequeunt, ad normam Memorialis Rituum Benedicti XIII. peragi debent.

3) Haberi potest hujus Tridui solemnitas etiam in sacellis quasi-publicis si adsit ministrorum (servers) copia.

4) Missa cantata feria quinta (hebdomadae sacrae) haberi nequit nisi functiones sacrae etiam biduo sequenti celebrentur.

5) In ecclesiis parochialibus ubi tres vel quatuor ministri desunt, Ordinarius facultatem celebrandi missam privatam feria quinta, concedere potest, quae facultas ab Ordinario annuatim ex postulanda est.

6) In sacellis conventuum vel hospitalium missa privata, in qua membra conventuum vel aegroti communioni paschali satisfaciant, celebrari potest.

7) Sabbato Sancto missa nullimode est celebranda nisi duobus diebus praecedentibus functiones sacrae habitae sint.

26. *Processiones in Missali.* Volumus ut, juxta Missalis praescriptum, Processio sacra fiat, saltem intra ecclesiam, die festo Purificationis B. M. V., in Dominica Palmarum, diebus Rogationum et in festo Sti Marci Ev. Ubi vero Processio fieri nequeat diebus Rogationum et in festo Sti Marci, Litaniae Sanctorum saltem ante Missam, publicae aut cantentur aut recitentur et fideles Dominica antecedenti moneantur his precibus interesse, quod ut facilius velint, explicent sacerdotes quid sibi velint istae preces, et quarenam ab Ecclesia jussae sint.

27. *Devotio per mens. Majum.* Commendamus, ut quotidie per mensem Majum pia exercitia in honorem B. Mariae V. habeantur, sive post missam, sive alio diei tempore.

28. *Devot. per mens. Octobr.* Ex praecepto Summi Pontificis per integrum mensem Octobrem usque ad 2. Novembris quotidie

in ecclesiis Rosarium, i. e. tertia ejus pars, una cum Litanis Lauretanis et oratione in honorem S. Joseph recitetur, sive per missam, sive alio diei tempore, et tunc SS. Sacramento quoque exposito. Preces vero quotidianae post omnes missas privatas de mandato apostolico dicendae, mense Octobri non omittendae sunt.

- 29. *Devot. per Quadrages.*** Per Quadragesimam duabus saltem vicibus per hebdomadam, ruri semel, habeatur devotio publica in ecclesia cum sermone aut via S. Crucis.
- 30. *Devot. per mens. Mart.*** Maxime commendamus ut in ecclesiis, ubi fieri potest, mense Martio, specialis devotio quotidiana in honorem Sancti Joseph habeatur aut saltem festo ipsius triduum praemittatur.
- 31. *Novendiales ante Pentec.*** Vigore encyclicae Leonis XIII. "Divinum illud munus," Mar. 9. 1897, decernimus et mandamus ut in omnibus ecclesiis parochialibus et sacellis publicis, singulis annis, supplicatio novendialis ante Pentecosten fiat.

VI. De Exequiis et Sepultura.

- 32. *Rit. Rom. servandum.*** In sepultura mortuorum accurate servandae sunt caeremoniae Ritualis Romani.

33. Ritus Exequiarum. Si fieri potest, imprimis in ecclesiis ruralibus, sacerdos corpus ad coemeterium comitabitur. Si celebrans et clerus funus ad coemeterium non comitentur, ut ob ejus distantiam, praecipue in civitatibus, fieri solet, tota ceremonia compleatur in ecclesia, quae facienda esset apud tumulum, nisi adsit capellanus coemeterii.

34. Crematio Corporum. Iis quibus, secundum Rituale Romanum, ecclesiastica sepultura deneganda est, adnumerandi sunt etiam omnes qui propria voluntate cremationem elegerunt, et in hac voluntate certo et notorie perseveraverunt. Nec pro iis licet applicare missas publice sed privatim tantum. Quoties vero agitur de iis quorum corpora non propria ipsorum sed aliena voluntate cremationi subjiuntur, Ecclesiae ritus et suffragia adhiberi possunt, remoto scandalo, tum domi, tum in ecclesia, non autem usque ad cremationis locum. Scandalum vero removeri potest, si notum fiat cremationem non propria defuncti voluntate electam fuisse. (Deer. S. R. et U. Inq. 27. Jul. 1892, et a SSmo conf. die sequenti.)

35. In dubio consul. Ordinarius. Ubi de sepultura deneganda dubium occurrerit, Ordinarius consulatur; quod si fieri non pote-

rit, in partes lenitatis et misericordiae propendeat iudicium.

36. *Peccatores publici.* Ad omnes praecavendos abusus statuimus, Ecclesiae honores iis habendos non esse catholicis, qui impietate sua, seu habituali religionis Catholicae neglectu, vel contumaci contra leges Ecclesiae inobedientia, aut gravi quodam crimine, publice ac notorie Ecclesiam inhonorarunt, atque ante publicam scandali reparationem morte decesserunt. Si forte tamen praesumi possit tales decedentes desiderium habuisse sacramenta recipiendi, tunc preces exequiales super corpus defuncti privatim recitare (sine cantu et solemnitate) atque missam pro anima defuncti privatim offerre, corpusque in coemeterio catholico sepelire licebit.

37. *Exequiae parvulorum.* Maxime cupimus, ut in hac dioecesi introducantur, ubicunque nondum in usu sunt, ecclesiastica parvulorum funera. In quibus exequendis observentur regulae Ritualis Romani. Parvuli qui usus rationis capaces fuere, sepeliendi sunt, ex parte ecclesiae, more aduulorum. Pueri non censentur usum rationis adepti, qui septimum annum non compleverunt.

CAPUT II.

DE SACRAMENTIS.

I. De Sacramentis in genere.

- 38. *Dignitas Sacramentorum.*** Sacramenta Novae Legis, cum totidem sint fontes gratiae Christi, omnis sacerdos, “dispensator mysteriorum Dei”, non solum rite ac sancte administrare sed et animos fidelium de eorum dignitate et ubertate instruere tenetur. Nusquam forsitan de hisce rebus clarius tractatur quam in Catechismo Concilii Tridentini ad Parochos, quem ad manum omnes Nostros sacerdotes habere magnopere optamus.
- 39. *Rituale Rom. servand.*** In Sacramentorum administratione adamussim Rituale Romanum observetur. Commendamus vero, ut omnes sacerdotes praeter Excerpta ex Rit. Rom., quibus generaliter utuntur, habeant etiam et quotannis perlegant Rituale completum.
- 40. *Lingua Latina adhib.*** “Quae ad administrationem Sacramentorum formulae

pertinent, debent *latino idiomate* omnino exprimi, exceptis patrini et matrinae responsionibus in Sacramento Baptismi, et verbis consensus conjugum in Sacramento Matrimonii”. (Decr. S. R. C. Ratisb. 15. April. 1880) Sed quandoque, praesertim si adstent acatholici, preces sacramentales necnon et exequiales lingua latina jam recitatas, in linguam vernaculam vertere juvat.

- 41. Vestes sacrae adhib.** Quando in ecclesiis sacramenta administrantur, volumus ut vestis talaris et superpelliceum adhibeantur, et desuper stola ejus coloris quem sacramenti ritus exposcit. Quando vero in aedibus privatis conferuntur, eadem sacra indumenta quantum fieri poterit adhibeantur; in omni casu stola saltem deferatur, nisi necessitas id prorsus impediat.
- 42. Asservatio Oleorum Sacr.** Sacerdotes omnes in memoriam revocare debent olea sancta reverenter esse servanda, et absque gravi causa, semper in loco tuto, decenti et semper sub clavi teneri omnino oportere.
- 43. Jura Rectorum.** Licet rectores nostri nondum veri parochi sint, et ideo administratio baptismi, viatici, extremae unctionis et matrimonii de jure communi ipsis non reser-

vetur, tamen stricte praecipimus ut jura rectorum eodem modo serventur ac si veri parochi essent.

II. De Baptismo.

44. *Fontes baptismales.* Juxta universalem ecclesiae praxim statuimus, ut quamprimum fontes baptismales in omnibus ecclesiis erigantur et sub clave custodiantur, prope quos omnia quae ad administrationem sacramenti Baptismatis pertinent, nitide serventur.

45. *Patrini.* Patrinus saltem unus sub gravi adhiberi debet, neque licet plures quam duos adhibere, quorum unus sit vir, altera mulier. — Sacerdos de patrinorum idoneitate inquirat, priusquam ad baptizandum procedat ad praecavendum scandalum, si eos rejicere teneatur.

46. *Nomina imponenda.* Nomina baptizandis imponenda, in quantum fieri potest, sint nomina Sanctorum — neve admittantur obscœna, fabulosa aut ridicula, vel inanium deorum vel impiorum ethnicorum. Si plura et diversa nomina sacerdos admittere censuerit, saltem unum sit Christianum.

In hoc casu sacerdos in prima interrogatione omnia nomina exprimat, in sequenti-

bus autem formulis et precibus nomen tantum Christianum repetat. In libro autem baptismatum omnia nomina recenseantur.

- 47. *Libri baptismorum.*** Meminerint sacerdotes quam magni sit momenti, ut in libro Baptismatum inscribantur nomina omnium quos non solum solemniter verum etiam privatim vel sub conditione baptizaverunt; quod vel immediate vel semper quam maturime faciendum districte jubemus.
- 48. *Ubi baptizandum.*** Praecipimus ne unquam sacerdotes extra ecclesiam hoc Sacramentum conferre audeant, praeter mortis imminentis periculum, in urbibus unam vel plures ecclesias habentibus. Ruri vero propter nimiam distantiam ab ecclesia vel aeris intemperiem vel alias gravissimas causas liceat sacerdotibus pro eorum prudentia et conscientia infantes domi baptizare cum omnibus caeremoniis.
- 49. *Baptismus privatus.*** In aliis vero casibus, quum Baptismus privatus, ob mortis periculum domi conferendus est, sacerdos stola alba indutus, omissis ante Baptismum dici vel peragi solitis, catechumenum statim trina vel etiam una aquae infusione rite baptizet. Postea vero, si tempus suppetat, et ad manum chrisma habeatur, liniat eum in

vertice, linteolum candidum imponat, candelamque incensam ei porrigat. Semper admoneat parentes de obligatione caeremonias supplendi, si parvulus convaluerit. In supplendis autem ritibus omissis, ordo in rituali praescriptus, servandus est.

50. **Quantocius baptizandum.** Quoniam baptismi Sacramentum omnino ad salutem est necessarium, maxima in eo conferendo requiritur diligentia, nec unquam sine culpa non adhibetur. Ideo moneantur parentes ut natos infantes infra hebdomadis spatium ad ecclesiam deferant baptizandos.
51. **Neo-conversi.** In neoconversis ad fidem excipiendis ea omnia servantur quae in instructione a Congr. S. Officii die 20. Iulii 1859 tradita habentur, quaeque referuntur in Supplemento Rit. Rom. pro Provinciis Americae Sept. Foeder.
52. **Baptism. adultorum.** Licet sacerdotibus Nostris in baptismo adultorum formulam pro parvulis adhibere, usque dum S. Sedes aliter statuerit. (*Ex Decr. 6. Febr. 1859.*)
53. **Caeremon. suppletio.** Quando haeretici adulti prius valide baptizati ad fidem convertuntur, exigendum non est, ut caeremoniae omissae suppleantur. Si tamen id valde desiderant, liberum erit eas supplere.

- 54. *Confess. integra neoconv.*** Meminerint sacerdotes qui neoconversorum professionem fidei excipiunt legem de integra confessione sacramentali facienda a neoconversis sub conditione baptizatis nunc temporis esse universalem et non solum in Anglia valentem. (*Resp. S. C. Prop. Fid. Jul. 12. 1869.*)
- 55. *Infantes acatholicorum.*** Acatholicorum infantes quos ipsi parentes afferunt baptizandos, licet baptizare, quoties probabilis spes affulget catholicae eorum educationis. Curandum vero omnino est, ut patrinus vel matrina iique catholici habeantur.
- 56. *Instruct. Obstetricum.*** Curent sacerdotes ut fideles adhibeant, si fieri poterit, obstetrices et medicos catholicos, propter rationes obvias. Praeterea curent, ut omnes fideles, praesertim medici, nutrices atque obstetrices privati baptismatis conferendi modum rite calleant.
- 57. *Olea nova adhib.*** Rituale Romanum sacerdotes, sacramentorum ministros, monet, ne veteribus oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum utantur; sed sacrum chrisma et sanctum oleum, quod et catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, necnon et sacrum oleum infirmorum, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta in

Feria V. in Coena Domini. Non licebit proinde semel elapsis diebus decem a Feria V in Coena Dni. cujusque anni chrismate vel oleis uti, quae praecedenti anno benedicta fuerunt. Curet immo unusquisque Rector ut, si fieri possit, Sabbato sancto cujusque anni ad Fontem Baptistalem benedicendum novis oleis non careat.

58. *Benedict. post partum.* Benedictio post partum semper conferatur in ecclesia vel in loco ubi Sacrum fit: nisi puerpera longius ab ecclesia habitet, quam ut eam sine magno incommodo adire valeat. — Nunquam vero illegitimae matri conferatur illa benedictio, nisi ex publica denegatione scandalum oriturum praevideatur.

III. De Confirmatione.

59. *Sermo de Confirm.* Animarum rectores circa festum Pentecostes vel alio tempore bene viso fideles suos edoceant de Sacramenti Confirmationis divina institutione, de ejus dignitate atque salutaribus effectibus, ita ut adulti, qui hoc sacramentum quacumque ex causa nondum susceperint, ad illud digne suscipiendum tandem alliciantur, et parentes maximam dent operam, qua liberi temporibus statutis ad idem Sacramentum bene instructi ac pie accedant.

- 60. *Instructio confirmandorum.*** Rectoris est sive per se, sive per suum assistentem sacerdotem, liberos aliosque Confirmationem suscepturos omni qua par est diligentia instruere et praeparare.
- 61. *Aetas confirmand.*** Ad hoc Sacramentum suscipiendum ordinarie non sunt admittendi, nisi qui annum aetatis decimum attigerint, et ad primam Communionem aut jam accesserint aut proxime sint accessuri.
- 62. *Patrini.*** Patrini munus in Confirmatione obeat unus tantum sive vir sive mulier juxta sexum confirmandi.
- 63. *Libri confirmatorum.*** Liber in unaquaque Ecclesia vel Missione haberi debet, in quo nomina confirmatorum eorumque patrino-
rum describantur, haud minori cura quam quae solet et debet in libro Baptizatorum conficiendo adhiberi.
- 64. *Nomina confirmand.*** Quandocumque hoc Sacramentum plurimis administrandum erit, schedulas quasdam quibus nomina Confirmandorum inscribantur, singulis a sacerdote dari convenit, quas Episcopo sacramentum administraturo exhibeant candidati. Parochi ne omittant confirmandos monere, ut ex consuetudine Ecclesiae in Confirma-

tione nomen alicujus sancti addant nomini quod in Baptismo acceperunt.

- 65. *A parochio adducendi.*** Ordinarie pueri a Pastore vel ab alio sacerdote, cum pastoris permissione ad Confirmationem adducantur.

IV. De Eucharistiae Sacramento.

- 66. *Devotio erga SS. Sacr.*** Quanta reverentia Sanctissimo Sacramento, praecipuo pignori Divini erga nos amoris, sit ab omnibus semper exhibenda, neque mente concipi neque verbis exprimi potest. Curet et summis assiduisque viribus contendat fidelis Christi minister, ut omnium cordibus injiciat tenerrimam devotionem erga SS. Eucharistiam, fidelesque edoceat fructus salutiferos frequentis Communionis necnon et praxis Sanctissimum visitandi.
- 67. *Asservatio in Ecclesiis.*** In unaquaque Ecclesia apud quam habitat sacerdos SS. Eucharistiam servari licet et oportet.
- 68. *Asservatio in dom. Religios.*** Permittimus ex facultate Apostolica Nobis concessa, ut in Oratoriis sororum religiosam domum habentium, dummodo in ea quatuor personae commorentur, asservari valeat SS. Eucharistiae Sacramentum in Tabernaculo decenter extracto et ornato, cujus clavis a presbytero retineatur.

- 69. *Ne color niger in alt. asserv.*** Altare in quo asservatur SS. Sacramentum, etiamsi sit majus vel unicum, in Missis de Requie pallio violaceo ornandum, nunquam vero nigro, declaravit S. R. C. 1. Dec. 1882. Idem valet de conopeo Tabernaculi.
- 70. *Renovatio Specierum.*** Meminerint sacerdotes, juxta Decreta S. R. C., particulas sacramentales minores et hostiam majorem semel in hebdomada aut circiter renovandas esse, veteribus consumptis et purgato ciborio.
- 71. *Ne in dom. paroch.*** Vix necesse habemus sacerdotes monere, ipsis non licere SS. Eucharistiam apud se retinere, aut secum deferre, nisi urgente necessitate; quae si occurrat, sedulo ipsis curandum est ut maxima se gerant reverentia, et ab inani quovis absterneant colloquio. Si vero hostia sacra supersit ab aegrotantium domo redeuntibus, ad ecclesiam quamprimum accedant, atque statim illam in ciborio reponant.
- 72. *Delatio ad infirmos.*** In deferenda Sacra Communione ad infirmos, ea omnino caute serventur quae in Rituali praescribuntur, quaeque persaepe relegi debent. Data Communione, si quae supersit Hostia ad alium

infirmum deferenda, fiat Benedictio cum pyxide super aegrotum jam Communionem refectum. Nunquam, nisi extrema necessitate, vel ipsam Hostiam, vel vas sacrum attrectet sacerdos stola non indutus. Quum Sanctissimum e Tabernaculo extrahit, semper superpelliceo et stola sit vestitus, ac prius candelas in altari accendi curet.

73. *Comm. in M. de Requ.* Infra Missam “de Requiem”, et immediate ante vel post eam, Communionem dare licet. Si autem detur ante vel post illam Missam, dicatur consueta antiphona, “O Sacrum Convivium”, ommissa tamen benedictione; omisso quoque alleluia tempore Paschali.

74. *Communio Paschalis.* “Ecclesiae praecepta de confessione annua et communionem Paschali, quotannis, tempore Quadragesimae, clare explicanda statuimus ut de sua exinde gravi obligatione neminem lateat. Praeterea Rectores monemus ut, tempore Paschali, fideles hic illic ruri dispersos adire conentur ut suae quisque obligationi de Paschali communionem satisfacere possit. Hanc autem communionem Paschalem, ut pastor proprias oves cognoscat, et praecepto implendo invigilare possit, unusquisque in sua propria ecclesia recipiat.”

V. De Poenitentia.

- 75. *Confessarius ne severus.*** Meminerint Sacerdotes, se in Sacro Poenitentiae tribunali non solum justis, sed praepriis misericordis Dei vices gerere: quapropter ne sint nimis severi, ne fideles arceantur a frequenti confessione.
- 76. *Praxis Conf. Sti Alphonsi.*** Admirabilem S. Alphonsi tractatum, cui titulus: *Praxis Confessarii*, omnibus Nostris sacerdotibus perlegendum et sequendum commendamus.
- 77. *Confessar. semper paratus.*** Monemus omnes apud Nos sacerdotes ut paratos semper se exhibeant ad excipiendas fidelium confessiones, praesertim tamen Sabbato, Festorum vigiliis ipsisque Dominicis et festis et quando missam in aliqua statione celebraturi sunt.
- 78. *Confessionalia in Eccles.*** Praecipimus *sub gravi* ut ea quae in Synodo praecedente decreta fuerunt de confessionalibus in ecclesiis, loco patenti et publico erigendis, extra quae nullatenus mulierum et puellarum, praeterquam aegrotantium, surdarum, aetate decrepitarum, vel aliunde ab ecclesia ad-

eunda impeditarum, confessiones liceat excipere, adamussim observentur.

79. *Facult. alienorum.* Singulis nostris sacerdotibus potestatem damus, ut infra limites nostrae Dioeceseos cuius sacerdoti alieno bonae famae concedant facultatem, ut suam suorumque domesticorum recipiat confessionem. Qua occasione hic facultatibus gaudeat, quae nostratibus concessae sunt.

80. *Confessiones Sororum.* Nobis in votis est, ut saltem in civitatibus in quantum fieri potest, confessiones sororum non amplius ab ipsis eorum rectoribus, sed vel ab eorundem assistentibus vel a sacerdotibus vicinis excipiantur.

Ruri rectores poterunt alium sacerdotem ad sororum confessiones audiendas delegare quandocumque occasio se praebet.

81. *Quae moniales exceptae.* Quod ad confessiones Monialium attinet, meminerint sacerdotes curam animarum habentes, Sorores Carmelitas, a Visitatione B. M. V., a S. Ursula et Smi Cordis Jesu, nec licite nec valide se absolvere posse nisi ad id specialiter a Nobis sint approbati. Aliarum congregationum sorores absque speciali approbatione valide quidem sed non licite absolvi possunt,

casu excepto quo se sistant in ecclesia parochiali. Sed et moniales praenominatae omnesque strictae clausurae confiteri possunt apud quemlibet sacerdotem ab Ordinario approbatum, quamdiu extra monasterium legitime (e. gr. sanitatis causa) morantur.

82. *Libertas Confessionis.* Ad sibi soli confitendum nemo poenitentem inducat, neve libertas, hac in re fidelibus a Christo et ab Ecclesia concessa, ullo unquam alio modo minuatur. Hinc optime facient Rectores, si quandoque extraneos confessarios in sui adiutorium vocent.

83. *Suaviter et paterne.* Suaviter et paterne cum omnibus, etiam rudissimis, procedat confessor, neve unquam iracundiae indulgeat. A gemitu et vocis elatione, et ab omni alio strepitu inter audiendum abstineat; ne poenitenti molestia afferatur, aut adstantibus vel minima fiat revelatio.

84. *Sigillum.* Sigillum scrupulose servetur. Cum aliis, sive laicis sive etiam Clericis, in familiari colloquio de rebus in tribunali auditis nunquam sermo fiat.

Casus reservati.

85. *Septem casus reservati.* Noverint confessori, in facultatibus ordinariis sibi concessis non contineri casus sequentes, ideoque specialissimis se indigere facultatibus absolventi:

1) Ab haeresi et apostasia a fide, et schismate, eos qui in loco ubi S. Officium exercetur (e. gr. Romae) deliquerunt.

2) Complices sibi in quolibet peccato mortali externo contra castitatem.

3) Sacerdotem qui complicem sibi in hujusmodi peccato absolvere tentaverit.

4) Personam sollicitatam, nisi prius sollicitantem Ordinario denunciaverit.

5) Personam cujuscumque sexus quae sacerdotem aliquem falso de sollicitatione denunciaverit.

6) Catholicos qui coram ministello aca-tholico matrimonium contrahere praesumant, — quod valet etiam si unus tantum contrahentium sit catholicus.

7) Catholicos qui novum matrimonium conjuge legitimo superstitute contrahere attentaverint, seu scienter iis ut testes auctorizati (*Groomsman and Bridesmaid*) astiterint.

VI. De **Extrema** Uctione.

- 86. *Tempestive administr.*** Sacerdotes infirmos opportune visitare debent eosque hortari ut Sacramenta moribundorum, praecipuis Extremae Uctionis suscipiant dum pleno rationis usu gaudent, ut sic uberiores fructum percipere possint; nam teste Sancto Jacobo inter praeclaros hujus unctionis effectus recensenda est, non solum animae a peccatis ablutio, sed et sanitatis corporalis restitutio. Studeant igitur animarum Curatores repellere insulsissimam opinionem (ne superstitionem dicamus,) inter non paucos vigentem, quod receptio illius sacramenti sit mortis impendentis indicium.
- 87. *Quibus pueris.*** Quum inter theologos disputari soleat quam aetate pueri sacramenti extremae unctionis capaces haberi possint, in praxi observanda est regula ut iis pueris quibus sacramentum poenitentiae administrari possit, etiam hoc sacramentum administretur, quippe quum sacramentum Extremae Uctionis sacramenti Poenitentiae complementum sit.
- 88. *Avaris non denegand.*** Nunquam licet ultima sacramenta denegare moribundo, sub praetextu, quod, avaritia ductus, nihil un-

quam ipse contulerit in commodum Ecclesiae vel Pastoris.

89. *Temporalia infirmorum.* Si forte sacerdoti aegrotos invisenti contigerit dare consilium de rerum temporalium disponendarum ratione, religione quam maxima, caveat non tantum a reatu, sed vel ab omni avaritiae specie ac suspicione.

90. *Testamenta.* Onus autem sive describendi sive exequendi testamentum constanter recuset sacerdos, nec unquam nisi gravissima de causa, puellarum tutelam in se suscipere consentiat.

VII. De Ordine.

91. *Vocatio puerorum.* Sacerdotes omnes vocationi puerorum bene invigilent, ut si quos statui clericali vel vitae religiosae aptos judicaverint, multa cura foveant, ne cor illorum mundano pulvere sordescat.

92. *Educatio prima.* Magnopere laudandi sunt Sacerdotes qui pueros sacro muneri vacare volentes, saltem rudimenta linguae Latinae aliaque utilia edocendos ipsi curant.

CAPUT III.

DE MATRIMONIO IN SPECIE.

- 93. *Concio annua de matr.*** Quolibet anno Dec. 2. vel 3. post Epiphaniam ab animarum pastoribus concio habenda est de Sacramento Matrimonii, imprimis de ejusdem sanctitate, indissolubilitate et obligationibus, non praetermissis impedimentis.
- 94. *Investig. de domicil.*** Si qui sponsi rectorem adeant, ut ab ipso matrimonio jungantur, prius bene investiget, num revera intra limites suae parochiae habitent — alioquin nec licite, nec in locis ubi Tridentinum viget, valide eos jungere potest.
- 95. *Nuptur. alienae linguae.*** Quodsi nupturientes aliarum linguarum, qui hucusque ad aliam parochiam pertinuerunt, in parochia anglica matrimonium inire cupiunt, ad valide contrahendum sequentia stricte observanda praecipimus:
1. Nupturientes debent suam intentionem, se in posterum huic parochiae anglicae

adjungi velle, novo parochos aperire, et quidem manu propria saltem subscriptam.

2. Hanc declarationem novus parochos priori transmittat, et quidem per cancellariam.

3. Post dies triginta haec declaratio vim legalem obtineat, ita ut hoc tempore tantum elapso novus parochos matrimonio eorum valide assistere possit.

96. *Suspensio violatorum.* Quod si quis parochos vel alius sacerdos sive regularis sive saecularis sit, etiam si id sibi ex privilegio vel immemorabili consuetudine licere contendat, alterius parochiae sponsos sine illorum parochi licentia matrimonio conjungere aut benedicere ausus fuerit, ipso jure tamdiu suspensus maneat, quamdiu ab Ordinario ejus parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu a quo benedictio suscipienda erat, non absolvatur. (*Conc. Trid. Sess. 24. c. 1 de ref. matr.*)

97. *Coram parochos sponsae.* Si sponsus et sponsa in diversis habitent parochiis, usu et consuetudine ubique fere sancitum est, ut matrimonium contrahatur coram parochos sponsae.

Hanc regulam in tota Nostra Dioecesi, etiam in locis non Tridentinis, tamquam Statutum Dioecesis observari volumus.

- 98. Vagi.** Vagorum matrimonia nullus sacerdos benedicere audeat nisi cum licentia Ordinarii — et nisi sponsi status sui liberi authentica documenta vel testes fide dignos attulerint, vel, his deficientibus, juramentum de libertate praestiterint.
- 99. Decr. Tametsi.** Decretum Concilii Tridentini “Tametsi” de Clandestinitate promulgato habetur in civitate Sti Ludovici, et in oppidis Sti Caroli, Sti Ferdinandi et Stae Genovefae.
- 100. Domicilium verum.** Domicilium verum acquiritur habitatione actuali, etiamsi unius diei tantum in aliquo loco cum animo ibi perpetuo et stabiliter habitandi.
- 101. Quasi-domicilium.** Quasi-domicilium in ordine ad matrimonium in his provinciis acquiritur pro se transferentibus e loco ubi viget caput Tametsi in alium locum, dummodo ibi continuo commorati fuerint per spatium unius mensis, et status sui libertatem comprobaverint, quin inquisitio facienda sit de animo ibi permanendi per majorem anni partem. (*Ex Decr. S. Off. d. 6. Mai 1886.*)
- 102. Abolit. matr. praesumpt.** Ex decreto SSmi Dni Nostri Leonis XIII. 15. Febr.

1892, deinceps in locis ubi conjugia clandestina pro validis habentur, copula carnalis sponsalibus superveniens non amplius ex juris praesumptione conjugalis contractus censetur, nec pro legitimo matrimonio agnoscitur.

103. *Matr. famularum.* Matrimoniis puellarum, quae famulatum praestant, assistat parochus domicilii paterni, materni, fraterni ejusdem puellae, quatenus in eadem civitate matrimonium contrahant (*Decr. S. C. C. Trid. 1788*).

Hoc vero non derogetur sive juri communi, sive decreto Sancti Officii pro his regionibus lato, praeter domicilium verum (sc. paternum) quasidomicilium permitenti.

104. *Investig. de impedim.* Ante matrimonium contrahendum examinatio sedula fiat de impedimentis forsan existentibus.

105. *Proclam. bannorum.* Ex praecepto Ecclesiae fieri debet proclamatio bannorum tribus continuis diebus dominicis vel festivis de praecepto, et quidem si sponsi sint diversarum parochiarum in ecclesia parochiali utriusque.

- 106. *Procl. in utraque eccl.*** Illius parochi qui matrimonio assistit erit munus alterum parochum tempestive commonendi de proclamatione bannorum facienda. Alter autem priorem quamprimum certiore reddat se proclamationes in sua ecclesia fecisse, eumque edoceat, utrum impedimentum sibi innotuerit, necne.
- 107. *Dispens. a procl.*** Dispensationes a proclamationibus, quae nonnisi ex gravissimis causis fient (*Conc. Pl. Balt. II, 332*), a Cancellaria Nostra petendae sunt; et quidem ordinarie a Parocho haec petitio fieri debet.
- 108. *Par. disp. a 2.*** Concedimus autem rectoribus facultatem, ut ab una vel duabus proclamationibus ipsi dispensare valeant, praesertim in missionibus, ubi Sacrum non fit quacunque Dominica.
- 109. *In casu necess.*** In casibus vero urgentis necessitatis, quibus tempus non licet dispensationem petere, rectori liceat dispensare ab omnibus proclamationibus, ea tamen lege, ut intra tres dies Cancellariam certiore reddat et de dispensatione et de ejusdem rationibus.
- 110. *Instructio Sponsorum.*** Sponsi ante matrimonium diligenter instruantur de obliga-

tionibus conjugum quum erga alterutrum tum quoad liberos educandos.

111. *Confessio spons.* Item sponsi strenue morneantur ut pro digna sacramenti matrimonii susceptione peccata sua confiteantur.
112. *Matr. in eccles.* Matrimonia omnino in ecclesia celebrentur, nec unquam in domibus privatis sine specialissima Ordinarii licentia.
113. *Missa pro sponsis.* Studeant sacerdotes ut sponso inducant modis omnibus ad matrimonia de mane celebranda una cum Missa pro sponso et sponsa, in qua solummodo benedictio nuptialis impertitur.
114. *Cum apparatu festivo.* Quapropter rectores talem celebrationem omni quo possunt modo colonestent, et fidelibus gratam acceptamque faciant; festivo altaris apparatu, musica concentuque ecclesiasticis, si fieri potest, adhibitis, et genuflexoriis pro sponsis coram altari ornatu convenienti paratis, ut per haec laetitiae christianae indicia animi fidelium ad ritum hunc modo convenienti celebrandum alliciantur.
115. *Matr. extra Miss.* Si aliquando contigerit ex rationibus gravibus, ut matrimonia extra Missam celebrentur, tunc fiat sine magna pompa et apparatu.

116. *Ne post hor. 6 P. M.* Vetamus ne matrimonia sive inter Catholicos sive mixta, post horam sextam pomeridianam celebrentur.

117. *Ne tempore clauso.* Volumus, ut intra tempus clausum matrimonia non contrahantur, sine speciali Nostra licentia.

118. *Declar. nullitatis.* Nunquam licet rectori vel confessario nullitatem matrimonii declarare in ordine ad alias nuptias permittendas, quamvis certa invaliditas appareat; sed hujusmodi casus semper ad Ordinarium referre necesse est.

Si quis autem sacerdos novo foedere Nobis inconsultis conjungere audeat quospiam, quorum alteruter ita fuerit ligatus, noverit se a sacris muneribus ipso facto suspensum.

119. *Poenā in viol. ligamen.* Si quis legitimo matrimonio junctus, altera parte adhuc vivente novum matrimonium inire attentaverit, excommunicationi Nobis reservatae se sciat innodatum; itemque testes auctorizati, qui scienter sacrilego hujusmodi matrimonio assistant. Sciat insuper pars, prout in casu, se, etiam conjuge proprio demortuo, non posse legitimo matrimonio conjungi cum altera parte, quacum matrimonium inire attentavit, quia obstat impedimentum criminis.

De matrimoniis mixtis.

120. Praed. contra matr. mixt. Sacerdotibus curam animarum gerentibus praecipimus ut semel saltem in anno, sive Dea. 2. vel 3. p. Epiphaniam quando de matrimonii Sacramento ex statuto supra memorato loquuntur, sive, quod melius est, alio tempore seorsim gravi sermone de matrimoniis mixtis fideles edoceant. Ostendant, quae gravia mala ex hujusmodi matrimoniis enascantur; quomodo pro parte catholica et prole sint periculis et spiritualibus damnis plena; ita ut summo jure S. mater Ecclesia matrimonia mixta semper detestaverit, semper vetuerit, et adhuc detestetur et vetet.

121. Sponsi deterrendi. In quocumque casu particulari, quo agitur de mixto matrimonio ineundo, sacerdos omni conatu partem catholicam a proposito detertere attentet.

122. Promiss. et cautelae. Quodsi rerum adjuncta aliquando suadeant, matrimonio mixto assistere, prius sponso admoneat de promissionibus omnino necessarie requirendis, nempe:

1) ut pars acatholica promittat liberum exercitium religionis parti catholicae;

2) itemque ut universa proles in Catholica Religione educetur.

Hae promissiones a parte acatholica debent manu propria obsignari una cum nominibus testium — juxta formulam in Appendice hujus Synodi — et quidem in duplici forma, quarum una Cancellario una cum petitione pro dispensatione transmitti debet, altera in archivio parochiali asservatur.

123. *Dispensatio.* Meminerit parochus partis catholicae, cujus est matrimoniis mixtis assistere, pro obtinenda necessaria dispensatione causas vere graves requiri, praesertim si sponsa sit acatholica, quas in petitione omnino exprimi oportet. Parochus illius parochiae, in qua habitat pars acatholica, de consensu tantum alterius rectoris, qui dispensationem obtinuit, assistere potest.

124. *Sine ritu sacro.* Parochi matrimoniis mixtis assistant, nullo adhibito ritu sacro vel sacra veste, et non nisi in domo parochiali; nunquam vero in domibus privatis sine expressa Ordinarii licentia.

125. *Negatio assistentiae.* Si quando hujusmodi sponsi in mente haberent, etiam ministellum acatholicum adire sive ante matrimonium contrahendum sive post matrimonium coram sacerdote catholico contractum, vel etiam si ejusmodi ministellum invitarent ut simul cum sacerdote catholico matrimo-

nio contrahendo assistat, tunc nullo modo sacerdoti licitum erit tali foederi conjugali ineundo assistere.

126. *Reparatio scandali.* Quando certo constat grave exinde ortum fuisse scandalum, quod quis ministrum haereticum vel civilem magistratum matrimonium contracturus adierit, antequam a peccatis et censuris absolutus fuerit, fas est, ut scandalo sic dato aliquatenus medeatur: quod ut fiat volumus ut reus formulam propriam publice coram Ecclesia legendam sua manu subscribat — prout in Appendice hujus Synodi invenitur.

Prius a Nobis facultate obtenta, excommunicatum extra confessionale et quidem coram altari genuflexum, a censura absolvat sacerdos juxta formulam Ritualis Romani.

127. *Bulla pro Holland.* Noverint sacerdotes, Bullam Benedicti XIV. pro Hollandia ad has provincias, Provincia Stae Fidei excepta, fuisse extensam, ita ut matrimonia mixta, i. e. inter baptizatos, ubique contracta valida sint — nec unquam licere in casu reconciliationis consensum matrimonialem renovare.

CAPUT IV.

DE RECTA JUVENTUTIS INSTITUTIONE.

I. De Scholis Parochialibus.

128. *Ubique erigendae.* Prope unamquamque ecclesiam, ubi nondum existit, schola parochialis erigenda et in perpetuum sustentanda est: quodsi alicui rectorum graviores appareant difficultates, recurrat ad iudicium Ordinarii.

129. *Negligentes.* Sacerdos, qui erectionem vel sustentationem scholae gravi sua negligentia impedit, vel post repetitas Episcopi admonitiones non curat, meretur remotionem ab illa ecclesia.

130. *Scholae publicae.* In iis locis, ubi scholae catholicae institutae fuerunt, parentes prohibemus quominus liberos ad scholas publicas mittant. Iis vero qui, absque sufficiente causa, huic obligationi satisfacere recusant, deneganda est absolutio peccatorum.

Casus in quibus huic regulae strictae exceptionem fieri posse videatur Rectorum iudicio et conscientiae dirimendos relinquimus.

131. *Sustent. scholarum.* Sustentatio scholarum generaliter fiat per contributiones mensiles pro singulis pueris a parentibus solvendas.

Quae desunt, sive per collectas extraordinarias, sive ex redditibus Ecclesiae suppleri debent.

Maxime vero ad hoc commendamus, ut in unaquaque parochia instituatur societas, cujus membra certam summam pro sustentatione scholarum singulis mensibus persolvant.

Saepeissime insuper admonitio fiat ad populum, fideles omnes teneri ad scholas parochiales sustentandas. (*Vide Instructionem ad nostros Episcopos, pp. 279—282 in Append. Conc. Pl. Balt. III.*)

132. *Solemnit. ecclesiast.* Annus scholasticus aperiatur et claudatur cum solemnitate in ecclesia, i. e. saltem cum Missa cantata et Benedictione Sacramentali — ut quum pueris eorumque parentibus, tum fidelibus omnibus magis magisque innotescat quam intima sit ecclesiam inter et scholam conexio.

133. *Festum Angelorum Custodum* magna solemnitate celebretur — una cum benedictione puerorum, quae in Appendice Ritualis Romani continetur (*Benedictio puerorum quum praesertim in ecclesia praesentantur*).

- 134. *Missae quotid. assist.*** Valde cohortandi sunt parentes, ut pueri quotidie ante scholam S. Missae, tempore opportuno celebrandae, assistant.
- 135. *Rectores visitent schol.*** Rectores scholas frequenter, saltem bis in hebdomada, visitent, inspiciant, puerorum moribus invigilent, zelum stimulent et catechismum edocent.
- 136. *Commissio scholarum.*** In scholarum bono promovendo et Nosmetipsos et rectores adjuvabunt commissiones scholarum.
- 137. *Confessio pueror.*** Pueri ab annis discretionis quater in anno ad S. Confessionem adducantur diebus Quatuor Temporum vel aliis diebus melius visis.
Praesertim prima vice recepturi Sacramentum Poenitentiae pueri diligenter instruantur et praeparentur per ipsos animarum rectores.

II. De Prima S. Communione.

- 138. *Aetas.*** Pueri ad primam S. Communionem intra decimum et decimum quartum annum admittendi sunt.
- 139. *Conditio.*** Neocommunicantes per duos saltem annos scholam catholicam visitare oportet.

tet, et quidem immediate antequam ad S. Synaxim admittuntur.

140. *Spectat ad paroch.* Quamvis praeparatio puerorum pro prima Communionem recipienda, (et idem de Sacramento Confirmationis dicendum est) ad proprium eorum parochum ita spectet, ut ab alio quovis sacerdote ad ista sacramenta non sint admittendi nisi de licentia expressa eorum parochi vel Ordinarii; attamen puellae puerique academias aut collegia catholica ab initio anni scholaris frequentantes, a capellano instituti ad ista sacramenta recipienda admitti possunt.

141. *In defectu schol. par.* Pueri earum parochiarum quae non habent scholam ecclesiae annexam, admitti possunt ad primam communionem in ea parochia, cujus scholam frequentant.

142. *In schol. sororum.* In scholis sororum nec internae nec externaé scholares ad primam communionem admitti possunt de solo iudicio sororum, sed decisio de earum admissione omnino et unice pertinet vel ad capellanum instituti vel ad parochum proprium.

143. *Rectores instruunt.* Jubemus ut ipsimet rectores vel eorum vicarii parvulos ad S.

Synaxim prima vice recipiendam praeparandos saltem per sex hebdomadas, et ter in unaquaque hebdomada catechismum doceant (*C. Balt. III, 218*).

144. *Dominica praeced.* Dominica primam Communionem praecedente Rector fidelibus suis notam faciet pueros omnium parochiarum dioecesis Sti Ludovici die qua primam communionem recipiunt, itemque eorum parentes aliosque christifideles, qui eadem die ad S. Synaxim accedunt, indulgentiam plenariam consuetis conditionibus lucrari posse. (*Ex concess. Gregorii XVI, d. 3. Aprilis 1841*).

CAPUT V.

DE CURA ET ZELO ANIMARUM.

- 145. *Jura paroch.*** Rectoribus strictè interdici-
mus, ne administrent Sacramenta Baptisma-
tis et moribundorum fidelibus alius paro-
chiae neve matrimoniis talium assistant,
exceptis casibus verae necessitatis; confes-
siones autem aegrotorum cuicumque confes-
sario in domibus privatis excipere licet.
- 146. *Paroch. divers. lingu.*** Paroecias alia-
rum quam anglicae linguarum (Germanicae,
Bohemicae, Polonicae) omnino aequi-
parandas declaramus paroeciis anglicae lin-
guae, et ab ipsis independentes; nullamque
prorsus distinctionem existere inter utrasque
quoad jura et privilegia parochialia consti-
tuimus.
- 147. *Adventitii.*** Omnes ex Europa adventitii
ecclesiae suae propriae linguae, ubicunque in
loco domicilii invenitur, ascribendi sunt, et
tamquam membra istius ecclesiae tractandi.
- 148. *Plurium lingu. gnari.*** Ii vero, qui plu-
rium linguarum exterarum sunt gnari, jus

habeant sese associandi ulli parochiae cujus linguam callent.

149. De indigenis. Idem valet (ac de adventitiis ex Europa, sc. ut pertineant ad ecclesiam suae propriae linguae) de eorum liberis indigenis natis, donec sui juris fiunt, i. e. pro juvenibus viginti unius, et pro puellis octodecim annorum.

150. Descendentes adventitiorum. Quoad adventitiorum descendentes, qui sui juris sunt, et quoad omnes in genere, qui lingua anglica tamquam vernacula secundum communem hujus termini acceptationem utuntur, liberum est ipsis ad ecclesias anglicas transire, sed pro semper.

151. Transit. ad paroch. angl. Ad omnes difficultates evitandas, imprimis vero in locis Tridentinis, ad dubia de matrimoniorum validitate praecavenda, volumus, ut adventitii ex Europa ad parochias anglicas transituri hanc suam intentionem novo suo parochi declarent, et sua subscriptione muniant. Ille vero hanc declarationem parochi eorum priori transmittat, et quidem per Cancellariam.

152. Obligat. assistentium. Meminerint rectorum auxiliarii vel assistentes, se quoad ad-

ministrationem parochiae, praesertim vero quoad sacra, rectori subordinatos esse, ipsumque adjuvare debere in ferendo quolibet onere officii pastoralis.

153. *Libri paroch.* Praecipimus sub gravi librum in quo referantur nomina baptizatorum, parentum et sponsorum, dies nativitatis et baptismatis in unaquaque ecclesia haberi; et librum matrimoniorum, in quo accurate etiam annotentur dispensationes forsan obtentae. Diligenter in eis omnia referantur, ipsa sacerdotis manu, statim post sacramentorum administrationem. Libros quoque, in quo confirmati et sepulti, ubi coemeteria ecclesiis annexa sunt, et res ecclesiae temporales referantur, habendos jubemus.

154. *Census animarum.* Commendamus, ut rectores eorumque assistentes describant censum animarum ad Cancellariam Nostram remittendum, qui tertio quoque anno corrigatur; itemque ut omnes familias suae parochiae altero saltem quoque anno visitent.

Societates et Confraternitates piae.

155. *Commendatae.* Piae Sodalitates et Confraternitates ubique erigantur pro fidelibus utriusque sexus et cujuscunque aetatis.

- 156. *Quaedam special.*** Praeter sodalitates Marianas imprimis commendamus *Associationem Sanctae Familiae*, quam Sanctitas Sua Leo XIII. in omnibus parochiis introduci desiderat; piam associationem *Sanctae Infantiae*, pro infantibus et pueris scholarum, deinde *Conferentias a S. Vincentio* nuncupatas, pro sustentatione pauperum.
- 157. *Erectio canonica.*** Studiose curent rectores, ut quoad confraternitatum erectionem, — sicut etiam quoad erectionem stationum viae crucis — omnia secundum leges fiant, ne fideles indulgentiis priventur.
- 158. *Cura immigrantium.*** Libenter agnoscimus et commendamus zelum et religionem earum societatum, quae in commodum colorum primo ex aliis regionibus advenientium institutae fuerunt, ut eorum saluti quum temporali tum aeternae pro viribus consulant. Ut etiam Nos huic fini tam eminenti modo ad salutem animarum procurandam pertinenti prospiciamus, permittimus, ut quotannis tempore rectoribus melius viso, collectio fiat per ecclesias, praesertim pro domibus illis Neo-Eboraci erectis, quas immigrantium vocant, quaeque protectioni Rmi et Illmi illius civitatis Archiepiscopi subsunt.

159. Sanctific. familiae. Imprimis vero pastoribus cordi esse debet, ut ea societas, quae est omnium prima earumque fundamentum, hoc est familia, sit vere christiana, una cum domo quam inhabitat.

160. Media. Ad utriusque, et familiae et domus, sanctificationem eo melius et securius obtinendam et praeservandam, rector suos saepius moneat:

a) ut domus novas ab ipsis inhabitandas a sacerdote benedicendas curent juxta formam Rit. Romani,

b) ut in quacunque domo inveniantur signa sacra, imago Crucifixi, B. M. V. — res benedictae, praecipue vero aqua benedicta, candelae . . . — praeter libros precum alii quoque libri pii, e. gr. Vitae Sanctorum — Ephemerides vere catholicae, quae multum ad aedificationem conferunt.

c) ut ubique introducatur pius ille ac vere christianus mos, tantis benedictionibus plenus, ante cubitum saltem preces in communi fundendi, quibus omnia familiae membra intersint.

Societates profanae.

161. Societ. profanae. Nulla societas, quae non est a Nobis approbata et agnita ut reli-

giosa, quaeque non expresse statuit, se velle legibus dioeceseos obligari, in ecclesiam nec ad processiones religiosas admittatur *tamquam societas* i. e. dum socii insignia ferunt vel tamquam socii congregantur. Ne earum conventus in ecclesia annuntientur, nec opus ullum quod suscipient in ea commendetur, nec collectiones fiant pro illis, nec alio modo quidquam fiat a sacerdotibus vel in ecclesia, quod illas aut eorum suscepta agnosci vel approbari indicet.

Societates prohibitae.

- 162. *Societ. excommun.*** Nemo ignorat Liberos Muratores ab Ecclesia damnatos esse, et quidem sub poena excommunicationis. Eodem modo damnati sunt Socialistae, Communistae, Anarchistae, et Nihilistae, qui putido atheismo et materialismo sunt imbuti.
- 163. *Sub gravi prohib.*** Sub peccato gravi prohibitum est societatibus Equitum Pythiae, Sociorum Singularium, Filiorum Temperantiae adhaerere. Ideoque absolvi nequeunt membra harum societatum nisi ex iudicio Apostolici Delegati constat quatuor conditiones esse verificatas, sc.

a) bona fide nomen praedictis societatibus dedisse;

- b) scandalum abesse;
- c) grave damnum sibi aut familiae ex renunciatione obvenire;
- d) abesse periculum perversionis.

164. *Omn. secretae vitand.* Insuper pastores animarum saepissime moneant fideles, *quascunque societates secretas perniciosas esse* pro fide et moribus, eosque deterreant ab ingressu talium societatum — eo vel magis, quod nunc ubique fere societates ab ecclesiastica auctoritate approbatae inveniuntur, quae eadem beneficia temporalia suppeditant.

Varia.

I. De festivitibus saecularibus.

165. *Choreae sabbat.* Omnibus notum est quam gravia scandala oriantur, praesertim quoad sanctificationem Dominicarum, ex frequentia *chorearum publicarum noctibus Sabbatorum*. Proinde districte prohibemus participationem in illis choreis.

166. *Festiv. publ. in Dom.* Omnino interdici-mus ne diebus Dominicis, publica convivia vel festivitates quae vulgo *Fairs, Picnics, Lawn Parties, Excursions* dicuntur, sive a parochiis sive a catholicis societatibus sub ullo praetextu habeantur.

- 167. *Excurs. nocturn.*** Omnino item et strictissime interdiciamus excursions omnes quae nocturno tempore fieri solent.
- 168. *Concentus sacri.*** Concentus musici, qui habentur aliquando ad pecuniam lucrandam, etiam charitatis et religionis causa, tessera pro nummo data (*tickets*), nolumus in ecclesiis hujus dioeceseos, etiam regularium, divino cultui dicatis, haberi, ne loci sanctitas violetur, plerisque qui adsunt se gerentibus tamquam in loco profano.

II. De Communicatione in Sacris.

- 169. *Cooper. in templ. protest.*** Graviter peccant, qui etiam solius lucri causa cantant aut instrumenta musica pulsant in templis protestantium (*Instr. Card. Vic. 12. Julii 1878 a Leo XIII. sancita*).
- 170. *Patrini in bapt. haeret.*** Catholicis omnino non licet, nec per se, nec per alios, fungi patrini munere in baptismis, quae haereticorum filiis ab haereticis ministrantur. (*C. S. Off. 10. Mai 1770.*)
- 171. *Frequentat. eccl. protest.*** Meminerint Confessarii et animarum curatores suos edocere, quam malum, quamque periculosum sit conciones haereticorum aut schismaticorum

adire, vel eorum exercitiis interesse, quocumque id fiat praetextu (*Balt. III., 249*).

172. *Testes cathol. in matr.* In matrimoniis celebrandis, quum agatur de actu sacramentali, nonnisi testes catholici adhibeantur. (*Decr. S. C. C. 29. Nov. 1672.*)

CAPUT VI.

DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

173. *Vestitus clerical.* Licet habitus non faciat monachum, tamen clericos vestes proprio congruentes ordini semper deferre oportet, ut per decentiam habitus extrinseci morum honestatem intrinsecam ostendant. — *Clericorum itaque vestitus nec sordes nec luxum sapiat; sit semper nigri vel subnigri coloris, et ejusmodi ut facile ejus ope viri ecclesiastici ab aliis omnibus distinguantur.*

174. *Talare et Collare.* Quare decernimus, ut omnes sacerdotes domi et in ecclesia *vestem talarem*, et ubique *collare Romanum* deferant, quod Benedictus XIV sacerdotum insigne vocat.

175. *Quae dedecent cleric.* Celebre inter sanctos Patres axioma habet, multa, quae fidelibus licent, clericos dedecere. Itaque, ut ecclesiastico ordini honor suus et decus servetur, mandamus, ut sacerdotes a publicis equorum cursibus, a theatri et spectaculis, atque a cauponis abstineant. — Procul dubio

dignitatem sui ordinis dehonstant clerici qui in viis aut in curribus publicis civitatum tabacum fumigare videntur.

176. *Fraterna charitas.* Sacerdotes erga alterutrum non tantum speciem illam urbanitatis prae se ferant, quam socii aliarum vitae conditionum ad invicem exercent, sed verae charitatis et confraternitatis animum et ostendant et nutriant. “Supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis” (Eph. 4), semper prae oculis habentes illud verbum Domini: “omnia quaecunque vultis ut faciant vobis (homines), et vos facite illis.” (Matth. 7, 12.)

177. *Diffamat. in ephemerid.* “Si qui in posterum clerici vel laici, sive per se, sive per socios aliosve ab ipsis concitatos, in foliis quibusvis publicis aut libellis in vulgus editis ecclesiasticos viros, praesertim in dignitate constitutos, verbis injuriosis, maledictis, conviciis adorianur; multo magis si Episcopi agendi rationem in dioecesi regenda et administranda per ejusmodi folia aut libellos vellicare et damnare praesumpserint, declaramus tum scriptores ipsos tum participes et fautores perniciosissimi hujus abusus esse ordinis perturbatores, auctoritatis ecclesias-

ticae contemptores et hostes, gravissimique scandali reos; ac proinde dignos qui, culpa ipsorum satis probata, canonicis quoque censuris puniantur." (*Balt. III, n. 231.*)

178. *Lites civiles clericorum.* Districte prohibemus, et quidem sub poena suspensionis, quominus sacerdos contra ecclesiasticam personam litem civilem, etiam de re temporali, intentet absque permissione vel Sedis Apostolicae vel Nostra, aut hujusmodi actionem laicae personae assignet. Quodsi ecclesiastica vel religiosa persona aliam personam ecclesiasticam vel religiosam coram tribunali civili temere citaverit de re juris stricte ecclesiastici, noverit se in censuras a jure latas incidere.

179. *Exam. cleri jun.* Juniores de clero quotannis per quinquennium a sua ad presbyteratus ordinem elevatione dabunt specimen sacrae scientiae theologicae coram Nobis et examinadoribus synodalibus. Praeter vitae morumque ordinem et rationem merita horum examinum multum conferent ad informandum Nostrum in designandis pastoribus judicium.

180. *Regulae speciales.* Pro his examiniibus sequentes regulas speciales statuimus:

1. Unusquisque debet quinque examinibus adesse, ita ut si pro uno alterove anno a Nobis excusatus fuerit, examina ommissa supplere debeat sequentibus annis.
2. Excusationes eorum qui adesse nequeunt, immediate ad Nos in scriptis dirigendae sunt.
3. Quodsi requisita examinerum suffragia non obtineantur, iterum iterumque examini subjiciendi erunt arbitrio Nostro, usquedum votis examinerum plene satisfecerint, omni interim promotionis ad munus pastorale spe ablata.
4. Qui in una alterave scientia quaestionibus propositis non satisfecerit (not. 5) in hac scientia examen repetere debet, et quidem ante diem 1. Maji ejusdem anni.
5. Examina habebuntur quotannis hebdoma post Domin. Septuagesimae in Seminario Kenrickiano, et quidem feria tertia pro clero civitatis, et feria quarta pro clero rurali — incip. hora nona A. M.

181. Confer. theologiae. Collationes de rebus ad doctrinam, morum, sacrorumque rituum

observantiam pertinentibus, bis in anno habendas decernimus, locis et temporibus a Nobis designandis, ad quas omnes sacerdotes sive saeculares sive regulares qui facultatem confessiones excipiendi a Nobis acceperint idque munus in hac dioecesi actu exercent, ut se conferant, hoc decreto jubemus.

182. Statut. addit. Strictè mandamus ut statuta pro Conferentiis a Nobis approbata, prout in Appendice hujus Synodi continentur, fideliter ab omnibus observentur.

Ut eo vel magis omnibus patefiat, quantum Nostra intersit, ut conferentiae prospere cedant, haec statuta motu proprio superadimus:

1. Ad omnia effugia praescindenda mandamus, ut secretarius cujusque conferentiae mense praevio omnes ad suum districtum pertinentes moneat de tempore et loco proximae conferentiae.
2. Mandamus ut secretarius hebdomada post unamquamque conferentiam immediate ad Nos transmittat specialem relationem continentem tantum nomina absentium, cum expressa mentione eorum, qui absque excusatione abfuerunt, caeterasque negligentias, quae forsitan in ipsa conferentia evenerunt.

183. *Societ. pro cler. infirm.* Stricte praecipimus ut omnes Nostri sacerdotes statim post ordinationem vel in dioecesim cooptationem societati illi nomina dent, quae a Nobis pro sustentatione clericorum infirmorum erecta est.

184. *Soc. pro defunct. sacerdot.* Commendamus etiam ut omnes sacerdotes Nostri piae illi associationi dioecesanae se ascribendos curent, quae a redemptione e purgatorio nuncupatur, et cujus beneficium principale in eo consistit, ut pro defuncto socii superstites sex Missas persolvant.

CAPUT VII.

DE RERUM TEMPORALIUM ADMINISTRATIONE.

I. De Aedificandis et Reparandis Ecclesiis et de Aedibus Ecclesiasticis

185. *Bona ecclesiast.* “Nulli presbytero licet, seclusa venia Ordinarii in scriptis data, nomine ac jure proprio retinere sive ecclesiam, sive scholas, sive domum presbyteralem, sive coemeterium, aut bona alia ecclesiastica, pro quorum acquisitione fideles qualicumque modo subsidia contulerint; sed ea quamprimum transferet in Ordinarium aut in societatem seu corporationem ab eodem sancitam . . . Edicimus etiam ne quis rector aut quilibet sacerdos ecclesiae pecuniam in mensa numularia privato suo nomine depositam teneat, aut mensae libellum (*bank book*) suae privatae personae inscribi permittat.” (*Con. Pl. Balt. 3. No. 280.*)

186. *Erectio eccles.* Nemini fas esse declaramus, sive de nova ecclesia vel schola erigenda, sive de amplificandis aut notabiliter

immutandis jam exstantibus ecclesiis quidquam statuere aut moliri, absque licentia Nostra in scriptis data. Idem valet de aliis aedibus ad ecclesiam pertinentibus.

187. *Iconographias (plans)* cum probabili impensarum computatione deferri jubemus Commissioni sacerdotum (*Building Committee*) a Nobis constitutae.

188. *Debita contrahenda.* Nemini in posterum licebit, debitis gravare ecclesiam ultra ducenta scutata, nisi de licentia Ordinarii.

189. *Assecurat. aedium.* Mandamus, ut omnia aedificia ecclesiastica contra damnum ex incendio, fulgure vel tempestatibus oriundum, ab una vel pluribus societatibus assecurantur.

190. *Relatio annua.* Stricte mandamus ut mense Januarii cujuslibet anni ratio Nobis reddatur tum de statu animarum tum de redditibus ecclesiae, juxta formulas a Nobis praescriptas. Quodsi aliquis Rector hanc rationem ad Cancellariam Nostram, lapso mense Februarii, reddere neglexerit, sciat se ipso facto a divinis suspensum esse et quidem suspensione Nobis reservata.

II. De Reditibus.

191. Fontes redituum. Tres in hac dioecesi enumerantur Fontes Redituum Ecclesiarum, scilicet:

1. Locatio scamnorum; et hic notandum, Rectori nunquam licere scamna locare externis, nisi prius documentis probaverint se in propria Ecclesia scamna jam locavisse.
2. Collectae, quae de more fiunt infra Divina officia.
3. Funeraria; quare soli Rectori competit jus sepeliendi mortuos de sua parochia.

III. De Salario Rectoris et Assistentium.

192. Salar. Rector. in civit. Salarium annuum Rectoris in Nostra urbe Metropolitana, et alibi, ubi Rectori opus sit sacerdote assistenti, mille scutata (\$1000.00) constituimus; ideo pro suo salariō nullus Rector sibi vindicare potest plus quam mille scutata.

193. Extra civit. Caeteri Rectores extra urbem accipiant octingenta scutata (\$800).

194. Salar. assistentium. Sacerdotes assistentes, ab Ordinario Ecclesiae adscripti, accipiant quadringenta scutata (\$400).

- 195. *Sustent. assistent.*** Pro victu uniuscujusque assistentis, Rector accipiat quovis mense viginti quinque scutata (\$25) de thesauro Ecclesiae.
- 196. *Sumptus pro domo par.*** Porro Ecclesia supplebit suppellectilem domus parochialis, et sumptus necessarios ad calefaciendum, illuminandum, et ad aquam supplendam.
- 197. *In deficient. salarii.*** Deficiente autem salario statuto, quaecunque de causa, nunquam datur recursus ad Episcopum vel Dioecesim; et monemus sacerdotes curam gerentes in missionibus pauperibus, ut minore sint contenti summa.
- 198. *Reclamatio salarii.*** Si quae pars salarii in thesauro ecclesiae maneat, nec inter debita ecclesiae clare numerata sit, habenda est ut ecclesiae donata, nec post annum reclamari potest.

IV. De Cathedratico.

- 199. *Mense Januario.*** Cathedraticum quotannis infra mensem Januarii solvendum est ab omnibus et solis Ecclesiae Rectoribus, quibuscunque privilegiis non obstantibus.
- 200. *Quota solvenda.*** Summa, quae pro Cathedratico erit solvenda, computatur ex

summa Redituum Ecclesiae (ut superius in paragrapho de Reditibus); ita ut Rector solvere teneatur quinque ex centum, (i. e. 5°/₁₀₀ or ¹/₂₀) ubi vero summa talis ex enarratis fontibus mille scutata non attingit, vel non excedit, Rector tria saltem ex centum (3°/₁₀₀) solvet. Animadvertendum, si forsitan scamna non locentur, alterum fontem redditus aperiri subscriptionibus fidelium.

V. De Stipendiis et Stolariis.

- 201.** *Stipend. pro Miss. priv.* Juxta normam vigentem, stipendium pro Missa privata, est unum scutatatum; et ad omnem suspicionem turpis lucri removendam, non licet plus exigere, nec minus accipere.
- 202.** *Pro M. cant.* Pro Missa cantata aut solemni nolumus in praesenti quidquam statuere propter consuetudinum diversitatem.
- 203.** *Jura Stolae* pertinent ad Rectorem, et oblationes fidelium, factae occasione Baptismatis et Matrimonii, quocumque ex titulo, Rectori cedi omnino debent.

VI. De Collectis ab Ordinario praescriptis.

204. *Collectiones annuae.* Statuimus ut in omnibus Ecclesiis hujus Dioeceseos sive saecularium sive regularium, sequentes fiant Collectae:

1. Dom. I. Quadragesimae pro Indis et Mauris;
2. Feria VI. Tridui Sacri pro Sacro Sepulchro;
3. Dominica Paschae pro Clero;
4. Dominica post Festum App. Petri et Pauli pro Papa;
5. Festo Nativitatis Domini pro Seminario;
6. Pro sustentatione orphanotrophiorum in parochiis anglicae linguae eum modum adoptandum, respective retinendum, praescribimus, qui conformis est regulis quae a societate propria pro orphanis sustentandis institutae sunt, faciendo collectas per domos. In ecclesiis vero Germanicae linguae, sicuti hucusque fieri solebat, collectae extraordinariae Dec. I. Maji et I. Octobris ad hunc finem habeantur.

205. *Regulae quoad collect.* Quoad omnes collectas extraordinarias statuimus, quae sequuntur:

A. Mandamus ut omnes Rectores istas collectas praenuncient et explicant.

B. Ex summa totali cedenda Ecclesiae talis summa, quae ordinariis Dominicis colligitur.

C. Residuum infra mensem tradendum.

D. In quantum ad Collectam Paschalem:

- a) Summa totalis dividenda in octo partes, quarum quinque ad Rectorem; tres ad assistentem pertinent.
- b) Ubi duo habentur assistentes, Rector accipiat quatuor partes, et cuilibet assistenti cedantur duae partes.
- c) Ubi adhuc plures dantur sacerdotes assistentes, Rector accipiat tertiam partem totius collectae, et residuum aequè dividatur inter assistentes.
- d) Casu, quo quis (assistens) in aliam Ecclesiam transferatur, accipiat justam proportionem ab utraque Ecclesia juxta tempus, quo ille utrique Ecclesiae adscriptus fuerit.

206. *Alieni collig. eleemos.* Districte prohibemus ne sacerdotes aliunde venientes eleemosynas petant in hac dioecesi, vel etiam Nostri sive per se sive per alios aliasve extra congregationes sibi commissas absque Nostra et parochi licentia in scriptis concessa.

APPENDIX.

PARS PRIMA.

I. Instructiones quaedam pastorales.

1. *De dispensatione S. Eucharistiae per modum Viatici.*

Cunctos hujus dioeceseos rectores enixe hortamur ut omnem sollicitudinem adhibeant, ne quis ex grege ipsis commisso e vivis excedat, quin prius pane coelesti fuerit refectus. Nec arbitrentur suo muneri satisfecisse si semel Viaticum infirmis periculose decumbentibus porrexerint. Haud raro enim evenit, ut ejusmodi infirmi per plures dies imo hebdomadas in vitae discrimine versentur. Quid tamen officit, quominus moribundos iteratis vicibus in ultima lucta Viatico reficiamus? Num jejunium naturale? At neminem latet concilium constantiense aegrotos vita periclitantes a lege jejunii naturalis simpliciter eximere. Nonne etiam necessitas animae, qua id generis infirmi indigent auxilio et solatio hujus sacramenti, sufficiens est ratio, cur votis horum pluries communicandi obsecundemus? Si igitur infirmus absque incommodo jejunus manere potest, suadendum est, ut ex reve-

rentia erga S. Sacramentum jejunos Viaticum sumat, ad id autem non tenetur. Ideo monet Rituale romanum: "Quodsi aeger sumpto Viatico dies aliquot vixerit . . . et communicare voluerit, ejus pio desiderio parochus non deerit." Si vero quaeratur quoties Viaticum administrari liceat, auctoritati probatorum theologorum nixi respondendum arbitramur id non semel tantum in hebdomada sed etiam quotidie fieri posse, dummodo moribundi id in solatium et auxilium animae exoptent et adjuncta personarum et locorum permittant. Neque inauditum esse speramus rectoribus casum occurrere posse quo graviter aegrotis etiam usu rationis carentibus Viaticum administrare liceat. Sane iis, qui nunquam usum rationis habuerunt, Viaticum praebere hodierna praxis ecclesiae prohibet. Nec fas est Eucharistiam dare iis, qui impie vixerint et ante morbum quo usu rationis privati sunt signa contritionis non ediderint. Nihil tamen impedit, quominus moribundos sensibus destitutos Viatico muniamus, dummodo id sine periculo irreverentiae fieri possit et ipsi pie vixerint, sic enim censendi sunt habuisse intentionem interpretativam communicandi in mortis articulo. (*S. Th. III, qu. 80, a. 9.*)

2. De absolute a reservatis.

Cum de casibus reservatis confessariis non raro dubitationes obveniant, abs re non erit ea quae scitu sunt maxime necessaria, hic quam brevissime subjungere.

1. Ut peccatum aliquod pro reservato haberi possit, omnino requiritur ut peccatum sit grave etiam qua externum, consummatum, certum. Quapropter dubium positivum, sive juris, sive facti, circa unam ex praedictis conditionibus tollit reservationem.

2. Casus reservati papales omnes (excepta dumtaxat falsa accusatione de crimine sollicitationis) non ratione sui sed ratione ipsis adnexae censurae reservati sunt. Cum vero censura in contumaces tantummodo fulminetur, poenitentes qui legem reservationis papalis ignoraverint reservationi non subjacent.

3. El contrario casus reservati episcopales fere omnes, hoc enim merito ex praxi hisce in regionibus vigente concludere licet, ratione sui reservantur, proindeque principaliter peccatum est reservatum. Unde colligitur etiam eos poenitentes, qui statutum reservationis episcopalis ignoraverint, reservationi subjacere, nisi aliter, prout in hac dioecesi, decretum sit.

4. In articulo mortis, imo in quovis probabili mortis periculo, nulla est reservatio. Quivis igitur sacerdos etiam non approbatus quemvis in articulo mortis a quibusvis peccatis et censuris absolvere potest. Obligatio recuperata valetudine sese sistendi Superiori apud nos nonnisi in duplici casu specialissimo modo Papae reservato est injungenda.

5. In casibus vero urgentioribus in quibus absolutio differri nequeat absque periculo gravis scandali vel infamiae poenitens directe a papalibus, indirecte autem ab episcopalibus reservatis absolvitur, ita quidem ut occurrentibus duobus casibus specialissimo modo Papae reservatis necessitas remaneat recurrendi Romam et in episcopalibus confitendi reservata Episcopo vel sacerdoti ab Episcopo facultatem habenti.

6. Confessarius igitur prudens, casu reservato occurrente, ante omnia se certiore reddet, an poenitens reservationem cognoverit necne. Quodsi poenitens ex ignorantia commodum absolutionis non capiat, ulterius de conditionibus sub 1) recensitis inquirere opus est. Una enim ex his non verificata cessat reservatio. Si vero ex neutro capite reservatio tollitur, facultatem prae oculis habeat ex qua licet directe absolvere a reservatis episcopalibus:

a) aegrotos quibus S. Eucharistia, etsi devotionis gratia, vel Extrema Unctio administratur;

b) nupturientes qui in ordine ad Matrimonium confitentur;

c) eos qui sacris missionibus vel exercitiis spiritualibus operam dant;

d) detentos in carcere.

3. De absolutione moribundorum.

“Si unquam pastoralis cura impendenda est atque zelus sacerdotalis exercendus, ait Lehmkuhl,

sane nunquam id magis exigitur, quam apud moribundos: quidquid enim agitur, si feliciter animae negotium tractatur, fructus manebit aeternus, si opera frustatur, irreparabilis manet defectus in aeternum.”

Ut confessarius hoc opus gravissimi momenti recte perficere valeat, nihil antiquius habeat, quam ut duce benignissima matre ecclesia salutis moribundorum provideat. Nam si unquam axiomata satis trita: “In extremis extrema sunt tentanda et “Sacramenta propter homines” certo hisce in angustiis jus suum obtinent.

Praetermissa quaestione, quid faciendum sit cum moribundis, qui adhuc peccata sua confiteri valeant, statim inquiramus, an baptizati sensibus penitus destituti — perpetuo amentes et infantes in controversiam non veniunt — absolute sacramento sint digni. Cui quaesito respondemus:

A. Catholici,

1. qui tantummodo confitendi desiderium, sive per se, sive per alios ostenderunt, ex communi theologorum sententia absolute absolvi sunt;

2. qui nec praebent nec praebuerunt signa doloris et desiderii confessionis sacerdoti praesenti juxta communiorem sententiam conditionate absolvi possunt et debent modo christiane vixerint;

3. qui sacramenta ex multo tempore neglexerunt aut in ipso actu peccati sensibus destituuntur satis probabiliter conditionate absolvi possunt.

B. Haeretici,

1. formales absolvi nequeunt;
2. materiales ex sententia gravium theologorum conditionate absolvi possunt.

Cum vero hic dubium circa baptismum prius collatum merito moveri possit ante absolutionem conditionate baptizentur. Attamen confessarii satagant, ut quo meliori modo fieri potest tum saluti moribundorum quum sacramenti reverentiae prospiciant. Idcirco ante absolutionem resp. baptismum conditionatum curent, ut actus fidei, spei, caritatis *perfectae* cum moribundo ad ejus aurem eliciant, et fidei quidem explicitae in articulos absolute necessarios, in alios vero implicitae.

Ex his dictis facilis est conclusio ad alios casus, puta si quaeratur, quid opus sit cum sacerdos moribundum habet obvium de cujus vita et religione nihil scit, simili modo an baptizati sensibus destituti Extrema Unctione, quippe quae minorem dispositionem quam in Poenitentia supponat, muniri possint.

4. De Matrimonio.*A. Ante Matrimonium.*

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in ipsius parochia contrahendo tum ratione officii sui tum ex lege positiva sub gravi tenetur investigare; utrum inter contrahentes impedimentum canonicum intercedat necne. Prudenter etiam inquirat an iis, quae a lege civili requiruntur, satisfactum sit.

Praeter hanc explorationem quae denunciatio-
nes semper praecedere oportet, parochus etiam
ante vel inter denunciations, si opus videtur, ex-
quirat, num sponsi de iis quae ab homine christiano
necessitate medii et praecepti credi et sciri debent,
sufficienter sint instructi. Deinde vero, id quod
nunquam intermitteri oportet, eos diligenter, non
obiter vel perfunctorie, doceat et moneat, quomodo
ad digne suscipiendum Matrimonii sacramentum
sese praeparare debeant, quinam sit Matrimonii
finis, quae officia tum erga se invicem tum erga
educandos liberos suscipiant, et quomodo etiam in
Matrimonio christiano conversandum sit.

Quodsi impedimentum sive dirimens, sive im-
pediens detegatur, dispensatio quamprimum est
obtinenda. In conficiendis litteris supplicibus,
quibus super aliquo impedimento canonico dispen-
satio petitur, omnis incuria vel negligentia evitetur.
Nam quoties per talem incuriam, sive ratione
numeri impedimentorum sive ratione causarum
canonicarum, dispensationes obtentae irritae fiunt!
Juvat unum alterumve exemplum haud raro occur-
rens afferre. Dispensatio petitur super impedi-
mento affinitatis et negligitur explorare de cognat-
ione spirituali, quae saepe saepius cum affinitate
conjuncta invenitur; aut in supplica optatur dis-
pensatio super tertio et secundo gradu cognationis
naturalis. Exinde tamen non elucet, utrum sit
duplex impedimentum in tertio gradu solo et
secundo gradu solo ex stipite diverso an in tertio

gradu cum secundo mixto. Idem prae oculis habendum est quoad causas canonicas ob quas dispensatio conceditur, nam si obreptio vel subreptio circa causam finalem irrepserit, dispensatio est nulla.

Praeterea meminerint rectores, casu valde urgenti excepto, vetitum esse ope telegraphi dispensationes petere, quod si forte necesse est, causae canonicae absolute necessariae idiomate latino allegentur. Neque dispensationem praesumant cum libellus supplex jam fuerit projectus in arcam postalem. Neque negligant in matrimoniis mixtis investigare, an baptismus partis acatholicae, quae cum parte catholica Matrimonium est initura, sit validus, ut dignoscatur natura impedimenti sc. mixtae religionis vel disparitatis cultus. Praestat in supplica semper addere in quam secta pars acatholica sit baptizata.

B. Post Matrimonium.

Tandem si Matrimonium ob defectum consensus vel ob aliud impedimentum invalide fuerit contractum, parochus, cui nullitas Matrimonii sive in confessione sive extra confessionem innotuerit, oportet singulari prudentia et circumspectione utatur.

Praeprimis ei dispiciendum erit, num Matrimonium sanabile sit necne. Si sanabile est, plerumque operam suam interponere debet, ut sanetur quippe cum ex separatione conjugum putativorum

plerumque pericula spiritualia, gravia scandala multaque alia incommoda exoriri soleant. Sed quanam ratione in sanandis talibus Matrimonii invalide contractis procedendum sit, ex probatis auctoribus ediscere opus est. Sin vero Matrimonium insanabile est, quaeritur, num nullitas Matrimonii occulta an publica sit. Si publica sit, parochus omnem operam impendere debet, ut (conjuges putativi) concubinarii separentur. Sin vero Matrimonii nullitas occulta sit et ex una parte neutri conjugum cognita et ex altera parte eorum separatio sine gravi scandalo vel damno fieri nequeat, in bona fide relinquendi sunt. Secus vero si nullitas uni conjugum putativorum cognita sit, hic enim etiam alterum de nullitate Matrimonii certiozem reddere debet et utrique ab usu Matrimonii abstinendum est. Quodsi periculum incontinentiae non est timendum eis pro rerum conditione permitti poterit, ut ad instar fratris et sororis cohabitent.

II. Facultates Sacerdotibus Dioecesis Sti Ludovici concessae.

A. Facultates ordinariae.

REV. DOMINO.

Tua, Reverende Domine, virtute, doctrina et prudentia fidentes, committimus tibi Auctoritate

Nostra nec non a S. Sede Nobis delegata facultates sequentes, valituras usque ad revocationem, sed non exercendas intra limites parochiae seu districtus alteri sacerdoti commissi, nisi ex ejus consensu prius habito; secluso tamen casu extremae necessitatis.

1. Celebrandi Missam intra fines Nostrae Dioecesis; idque per unam horam ante auroram et unam post meridiem, sine ministro, etiamsi altare sit fractum, vel sine reliquiis Sanctorum, et praesentibus haereticis, schismaticis et infidelibus.

2. Audiendi confessiones fidelium utriusque sexus stola et superpelliceo indutus. Extra casum necessitatis confessiones alterius sexus non nisi in confessionali crate instructo audiantur.

3. Audiendi confessiones Sororum, quae in parochia tibi commissa domum vel residentiam habent, cum jure hanc facultatem casu infirmitatis vel absentiae cuicumque sacerdoti a te seligendo subdelegandi.

4. Praedicandi verbum Dei, et baptizandi, atque administrandi Sacramentum Extremae Unctionis infirmis.

5. Dispensandi in quibuscumque irregularitatibus, exceptis illis, quae proveniunt vel ex bigamia vera, homicidio voluntario, vel ab exercitio ordinis aut jurisdictionis, dum quis ex sententia a Nobis prolata ab illo suspenditur.

6. Dispensandi et commutandi vota simplicia in alia bona opera, et dispensandi ex rationabili causa in votis simplicibus castitatis et religionis; exceptis tamen iis quae emittuntur in societatibus religiosis sive virorum sive mulierum in Nostra dioecesi existentibus.

7. Absolvendi et dispensandi in quacumque simonia; et in reali, dimissis beneficiis, et super fructibus male perceptis, injuncta aliqua eleemosyna vel poenitentia salutari arbitrio dispensantis.

8. Absolvendi ab haeresi et apostasia a fide et a schismate quoscumque, etiam ecclesiasticos, tam saeculares quam regulares; non tamen eos qui ex locis fuerint ubi sanctum Officium exercetur, nisi in locis missionum in quibus impune grassantur haereses deliquerint, nec illos qui judicialiter abjuraverint, nisi isti nati sint ubi impune grassantur haereses, et post judicialem abjurationem illuc reversi in haeresim fuerint relapsi, et hos in foro conscientiae tantum.

9. Absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicae reservatis, etiam in Bulla "Apost. Sedis" 17 Oct. 59 contentis: exceptis casibus expressis in Bulla Benedicti XIV, "Sacramentum poenitentiae" nempe (a) complicem proprium in aliquo peccato contra sextum Decalogi praeceptum; (b) sacerdotem qui complicem suum in dicto peccato absolvere attentaverit; (c) personam sollicitatam, antequam obligationi denuntiandi satisfecerit; (d) calumnia-

tores, qui innoxios sacerdotes apud Ecclesiasticos iudices falso sollicitationis accusaverint.

10. Absolvendi etiam directe in casibus Nobis specialiter reservatis:

- a) aegrotos, quibus S. Eucharistia, etsi devotionis tantum gratia, vel Extrema Unctio administratur;
- b) nupturientes qui in ordine ad Matrimonium confitentur;
- c) eos qui sacris missionibus vel exercitiis spiritualibus operam dant;
- d) detentos in carcere;
- e) eos, qui reservationem vel censuram quo tempore in crimen prolapsi sunt, ignorarunt,

11. Concedendi Indulgentiam plenariam primo conversis ab haeresi atque etiam fidelibus quibuscumque in articulo mortis, saltem contritis, si confiteri non poterint.

12. Largiendi ter in anno Indulgentiam plenariam contritis, confessis ac Sacra Communione refectis, item lucrandi tibi easdem Indulgentias.

13. Singulis secundis feriis non impeditis officio novem lectionum, vel eis impeditis die immediate sequenti, celebrando Missam de requie in quocumque altari etiam portatili, liberandi animas secundum tuam intentionem a purgatorii poenis per modum suffragii.

14. Deferendi SS. Sacramentum occulte ad infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinendi

pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti, si ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii.

15. Induendi te vestibus saecularibus, si aliter ad loca tibi commissa transire vel in eis permanere non poteris.

16. Retinendi ac caute legendi libros ab Apostolica Sede prohibitos etiam contra Religionem ex professo agentes, exceptis astrologicis, judiciariis, superstitiosis ac obscoenis ex professo, ad effectum tantum eos impugnandi; quos tamen diligenter custodias ne ad aliorum manus perveniant.

17. Recitandi Rosarium vel alias preces, si Breviarium tecum deferre, vel divinum officium ob legitimum impedimentum recitare non poteris.

18. Recitandi privatim matutinum cum laudibus diei sequentis statim elapsis duabus horis post meridiem, legitima concurrente causa.

19. Dispensandi super impedimento criminis, neutro tamen conjuge machinante, et restituendi jus amissum petendi debitum.

20. Benedicendi coronas precatorias, cruces et sacra numismata cum indulgentiis consuetis; nec non erigendi Confraternitates B. M. Virg. de Monte Carmelo, Sanctissimi Rosarii et Bonae Mortis cum applicatione omnium Indulgentiarum et Privilegiorum quae Summi Pontifices iisdem Confraternitatibus impertiti sunt — dummodo Cancellarium Nostrum certiolem facias de confraternitatibus erigendis.

21. Cum facultas erigendi pium exercitium Viae Crucis necessaria pro unoquoque casu in scriptis ab Ordinario obtinenda sit, semper ad Ordinarium, potius per Cancellariam, recurrendum erit.

22. Benedicendi paramenta et alia utensilia ad Sacrificium Missae necessaria ubi non intervenit sacra unctio; et reconciliandi Ecclesias pollutas aqua ab Episcopo benedicta; et in casu necessitatis, etiam aqua non benedicta ab Episcopo.

23. Dispensandi, quando expedire videbitur, super esu carniurn, ovorum et lacticiniorum diebus jejunii et abstinentiae.

24. Celebrandi duas Missas diebus Dominicis et Festis de praecepto, quandocumque pro populo tibi commisso necessarium fuerit.

25. Intra fines parochiae assistendi matrimoniis, licet munere cooperatoris seu assistentis fungaris. (Bonus tamen ordo postulat, ut hoc inconsulto parochi non fiat.)

B. Facultates extraordinariae.

Concedimus facultatem omnibus rectoribus, non vero assistentibus, aegrotos in gravissimo mortis periculo constitutos, quando non suppetit tempus recurrendi ad Nos, dispensandi super omnibus impedimentis matrimonium jure ecclesiastico dirimentibus presbyteratus Ordine et affinitatis lineae rectae ex copula licita proveniente exceptis, dum-

2. Indulgentiae speciales.

1. Indulgentia plenaria pro pueris et puellis omnium parochiarum Dioecesis S. Ludovici die quo primam communionem recipiunt; item pro eorum parentibus aliisque Christifidelibus qui eadem die ad S. Synaxin accedunt.

2. Indulgentia plenaria pro Christifidelibus omnibus Dioecesis S. Ludovici die quo S. Communionem refecti recipiunt Sacramentum Confirmationis.

3. Indulgentia plenaria die festo et per octavam Patroni et Titularis uniuscujusque ecclesiae in Dioecesi, etiam earum quae in posterum, deo donante, aedificabuntur.

4. Indulgentia plenaria diebus Anniversariis Dedicationis et per octavam uniuscujusque Ecclesiae sive jam consecratae sive in posterum aedificandae et consecrandae. (*3. Apr. 1891.*)

IV. Privilegia Nobis concessa.

1. In baptismo adultorum adhibendi formulam pro parvulis. (*6. Febr. 1859*) cf. Statut. N. 52.

2. Cantandi Missam de Requiem in duplicibus. (*13. Sept 1829.*)

3. Celebrandi Missam de Requiem in duplicibus ter in hebdomada. (*7. Apr. 1902 ad quinquen.*)

4. Celebrandi Missam privatam de Requiem die obitus seu depositionis, etiam non praesente cadavere, in festis duplicibus. (*Jan. 1859.*)

5. Celebrandi Missam de Requiem in festis duplicibus bis in mense. (*Jan. 1859.*)

6. Thurificandi in Missis cantatis in duplicibus I et II classis. (*12. Jan 1897.*) cf. N. 8.

7. Thurificandi in die omnium fidel. defunct. et in Missis exequialibus. (*15. Jul. 1902 ad quinquen.*) cf. N. 8.

8. Transferendi solemnitatem titularium et Sti Ludovici in Dominicam sequentem vel ea impedita antecedentem Missa votiva sol. (*15. Jul. 1902.*) cf. N. 24.

V. Conferentiae theologicae pro Archidioecesi Sti Ludovici.

I. Regulae generales.

1. Commissio generalis, ab Ordinario instituta, nomine et auctoritate ejusdem omnia aget, quae ad conferentias pertinent.

2. Haec Commissio exarabit quotannis themata Dissertationum, Casuum, caeterarumque materiarum, quae in Conferentiis per annum tractandae erunt, eaque a Rmo approbata, et typis im-

pressa, omnibus sacerdotibus, ad quos spectat, per Cancellariam mittenda curabit.

3. Pro unaquaque Conferentia seu Coetu *Moderator* et *Secretarius* deinceps quotannis eliguntur a coetu.

4. Omnes sacerdotes tum saeculares tum regulares curam animarum in hac Dioecesi exercentes, suis conferentiis, tempore et loco constitutis, stricte adesse tenentur. Excusationes in scriptis ad moderatorem mittendae sunt, qui eas Ordinario tradet.

5. Pro unaquaque conferentia seu collatione duo DD. a moderatore in collatione praevia eligendi exarabunt dissertationes de materiis sive ex Dogmatica sive ex Jure Canonico desumptis, seu ad S. Scripturam vel ad rem Sacramentariam vel ad scientiam Pastoralem quam vocant in genere pertinentibus.

6. Casus morales, quaestiunculas liturgicas etc. omnes coetus socii in scriptis exarabunt et secum afferent — exceptis jubilariis (supra annos 25 sacerdotii), iisque, qui dissertationes scripserunt. a)

7. Exarationes quum thesium tum casuum fient lingua latina vel anglica.

a) Excipiuntur insuper ab exaratione quum dissertationum tum casuum ii, qui ad Commissionem generalem pertinent, et officiales uniuscujusque conferentiae, moderator sc. et secretarius.

8. Unus vel duo, per sortem, legent solutiones; omnium vero solutiones manuscriptae colliguntur et Ordinario tradentur una cum manuscriptis dissertationum, per Commissionem generalem.

9. Qui legitime absunt, praevident mittent scripta quum theses exaratas tum casuum solutiones, ad Moderatorem.

10. Quam primum post collationes habitas Secretarii breviculum in iisdem actorum, nec non omnia manuscripta thesium etc., sicut et, casu quo, excusationes absentium Commissioni generali transmittent.

11. Vide Statuta Synod. n. 182.

II. Modus procedendi.

1. *Pater Noster.*
2. *Vocatio nominum* per D. Secretarium.
3. *Leguntur Dissertationes.*
4. *Objectiones* etc.
5. *Casus morales*, (prout supra).
6. *Quaestiunculae pertinentes vel ad liturgiam vel ad facultates, privilegia etc., nostratibus concessa.*
7. *Dubia casus ad libitum.*

Casus graviores in scriptis exhibeantur duobus vel tribus "*Casuistis*" a Moderatore constituendis pro solutione in proxima collatione.

8. *Designantur qui in sequente Collatione Dissertationes habebunt, et locus tempusque conveniendi; tunc fient nominationes Officialium etc.*
9. *Ave Maria.*

Conferentiae pro Civitate Sti Ludovici.

1. Omnis civitas dividitur in duas regiones per Viam Mercatoriam (Market Street), et Clerus utriusque regionis iterum in duos Coetus, Rectorum sc. et Assistentium, ita ut omnino *quatuor Coetus* seu Conferentiae efformentur hoc modo:

In Regione Meridionali: I. Coetus Rectorum,
“ “ I. Coetus Assistentium.
“ *Septentrionali:* II. Coetus Rectorum,
“ “ II. Coetus Assistentium.

2. Unusquisque Coetus habebit Conferentias Theol. seorsim et separatim, et quidem *bis per annum.*

3. Constituentur ad hoc *duae hebdomadae tempore verno* et aliae *duae tempore autumnali*, eo modo, ut in prima hebdomada feria tertia — Coetus primus Rectorum, et feria quinta — Coetus I. Assistentium; — et in altera hebdomada iisdem diebus coetus II. Rectorum et Coetus II. Assistentium conveniat.

*) Ad I. Coetum civitatis insuper pertinebunt Rectores in Bonne Terre, Festus, Maxville et Mattis Creek.

Ad Coetum II. Rectores in Clayton, Creve Coeur, Bridgeton et Normandy.

4. *Incipient* Collationes hora 2.30 P. M. — et ultra horam quintam non protrahantur.

5. *Quoad locum*, Conferentiae convenient seriatim in paroeeciis diversis sicut in Collatione praevia constitutum fuerit.

Conferentiae rurales.

1. Extra Civitatem Sti Ludovici constituuntur 12 *Districtus*, quorum unusquisque duos vel plures comitatus complectitur et qui totidem Conferentias efformant.

2. Collationes Theologicae habebuntur *bis in anno*, tempore verno sc. et autumnali, die et loco, prout a Conferentia constitutum fuerit.

3. In conferentiis ruralibus omnia peragentur ut in Statutis generalibus, et tractabitur de iisdem materiis praescriptis.

PARS SECUNDA.

I. Instructiones de quibusdam Missis secundum Decreta novissima.

1. *Missa in ecclesia aliena.*

Missa in aliena ecclesia sit semper conformis Kalendario illius ecclesiae. Quae conformitas debet esse omnimoda et perfecta, ita ut celebrans, proprio penitus neglecto, omnino Kalendarium ecclesiae alienae sequi teneatur, sive quoad Symbolum, sive quoad Commemorationes, sive quoad Praefationem propriam.

Unicus ab hac regula excipitur casus, si nempe in dicta ecclesia Officium ritus duplici inferioris (sel. semidupl. vel. simpl.) agatur. In hoc casu Celebranti liberum est Missam de Requie peragere, vel votivam, vel etiam de occurrenti Feria. Tunc etiam potest, sed non debet celebrare Missam Officio proprio conformem, sed non ritu votivo, quia Missa Officio proprio conformis semper est festiva, sel. in omnibus conformis Kalendario Celebrantis.

Nomine ecclesiae hic etiam veniunt Oratoria publica, ut Capellae Episcoporum, Seminariorum, Collegiorum, piarum Communitatum, Hospitalium et Carcerum, non vero oratoria stricte dicta. (*S. R. C. 9. Dec. 1895; 22. Mai 1895; 14. Mart. 1896.*)

2. De Missa pro Sponso et Sponsa.

1. Benedictio nuptialis impertienda est prout in Missa pro Sponso et Sponsa exhibetur in matrimonio catholicorum intra Missae celebrationem.

2. Benedictio nuptialis prohibetur:

1. Toto tempore clauso.

2. Si mulier sit vidua et benedictionem in aliis nuptiis jam acceperit.

3. Quando sponsi benedictionem infra Missae celebrationem recipere nolunt.

4. In Matrimoniis mixtis.

N. B. Ad 2. In hoc casu nec Missa votiva pro sponsis nec commemoratio pro Sponso et Sponsa est facienda.

3. Missa pro Sponso et Sponsa celebranda est quotiescunque mulier benedictionem nuptialem accipit et rubricae non obstant.

4. Ritus Missae pro Sponso et Sponsa est idem ac ritus cujusvis Missae votivae privatae. In colore igitur albo sine Gloria et Credo cum tribus saltem orationibus celebranda est, licet celebretur cum cantu et solemnibus apparatu.

5. Missa votiva pro Sponso et Sponsa prohibetur:

1. Diebus Dominicis.

2. Duplicibus primae et secundae classis.

3. Infra octavas privilegiatas Epiphaniae et Pentecostes.

4. Vigilia Pentecostes, die octava Corporis

Christi, aliisque diebus duplicia secundae classis excludentibus.

6. Praedictis diebus in Missa de die facienda est commemoratio ex Missa votiva pro sponis (cum omnibus Orationibus quae in eadem Missa pro benedictione nuptiarum habentur), quae additur semper sub conclusione distincta et post orationes a rubricis praeceptas.

7. Quando plures simul copulantur, accepto primum singulorum consensu, et rite celebratis singulis matrimoniis, dictaque pro singulis forma: Ego vos etc. nihil obstat, quominus benedictionem auullorum et reliqua fiant in communi per verba generalia. (*S. C. Inqu. 1. Sept. 1841.*)

8. Missa votiva pro Sponso et Sponsa dici et in ea benedictio nuptialis fieri potest etiam in casu, quo sponsi infra hanc Missam S. Communionem non percipiunt (*Decr. S. R. C. 30. Juni 1896, h. 3922*). Curent tamen parochi et animarum rectores adhortari fideles nupturientes ut in Missa, in qua benedictio nuptialis impertitur, communificent.

9. Hortandi sunt conjuges catholici, qui benedictionem sui matrimonii non obtinuerunt, ut eam primo quoque tempore petant.

10. Applicatio Missae pro sponis non est necessaria nisi ab iisdem eleemosynam accipiat. Attamen cum danda est benedictio nuptialis Missa votiva pro sponis celebranda est, licet ipsis non applicetur.

2. *Instructio de Missis Defunctorum.*

In Missali Romano quatuor extant Missae pro Defunctis.

Prima Missa dicitur *a.* in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum. *b.* cum sua oratione conveniente in die obitus et pro die obitus (i. e. post habitam obitus notitiam) die 3., 7., 30. et anniversario Summorum Pontificum, Cardinalium et Episcoporum. Pro sacerdotibus dici potest prima vel secunda Missa, dummodo semper oratio conveniens adhibeatur.

Secunda Missa cantatur vel legitur in et pro die obitus seu depositionis, necnon in die 3., 7. et 30. aliorum defunctorum.

Tertia Missa in horum anniversario.

Quarta Missa dicitur per annum, dum exigitur Missa pro defunctis extra praefatos dies.

I. De Orationibus et Sequentia.

1. S. R. C. declarat: "*Unam* tantum esse dicendam *Orationem* in Missis omnibus, quae celeb. in Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, die et pro die obitus seu depositionis, atque etiam in Missis cantatis, vel lectis diebus 3., 7., 30., et die anniversaria, necnon quandocumque pro defunctis Missa *solemniter* celebratur, nempe sub ritu qui duplici respondeat, uti in Officio quod recitatur post acceptum nuntium de alicujus obitu, et in Anniversariis late sumptis.

2. “In Missis quotidianis quibuscumque sive lectis sive cum cantu, *plures* esse dicendas *Orationes*, quarum *prima* sit pro defuncto vel defunctis certo designatis, pro quibus Sacrificium offertur, ex iis quae inscribuntur in Missali, *secunda* ad libitum, *ultima* pro omnibus defunctis.

3. “Si vero pro defunctis in genere Missa celebretur, Orationes esse dicendas, quae pro Missis quotidianis in Missali prostant; eodemque ordine quo sunt inscriptae.

4. “Quod si in iisdem quotidianis Missis plures addere Orationes Celebranti placuerit, uti Rubricae potestatem faciunt, id fieri posse tantum in Missis lectis impari cum aliis praescriptis servato numero, et Oratione pro omnibus defunctis postremo loco assignata.

5. “Quod denique ad Sequentiam attinet, semper illam esse dicendam in quibusvis cantatis Missis. Recitanda est etiam in lectis, quae diebus ut supra privilegiatis fiunt: in Missa lecta quotidiana, vel recitari posse vel omitti ad libitum celebrantis juxta Rubricas.” (*S. R. C. 30. Jun. 1896.*)

II. De Comm. Omn. Fid. Def. et Missa Exsequiali.

1. Ubi pro solempni Adoratione 40 horr. die
2. Nov. exposita sit SS. Eucharistia Missae Omn. fid. def. dicendae vel cantandae extra Altare Expositionis colore violaceo. Una Missa sit de SS.

Sacramento (vel pro Pace), reliquae col. viol. pro defunctis.

2. *Missa exequialis* cantari vel in casu pauperum legi (etiam extra casum pauperum, apud nos, ex privil. a. 1859) in dupl. min. et maj., potest — in depositionis die praesente cadavere — vel cadavere e causa gravi non praesente, eo insepulto, sive eo sepulto non ultra biduum.

3. Hanc Missam exequialem *impediunt*: 1. Omnia festa de praecepto, nempe, Dominica Paschae et Pentecostes, Nativitas, Ascensio, Imm. Conceptio, Assumptio Deiparae, et festum Om. Sanctorum: In festis suppressis vero (Epiphania, Annuntiatione B. V., Nativit. S. Joannis et f. S. Joseph) ubi abrogata est obligatio pro populo, neque moris est, ea solemniter in ecclesia celebrare, *probabiliter* Missa *cantata* exequialis celebrari potest, praesente cadavere. (Confer. resp. 16. Nov. 1898, quo S. R. C. rem indecisam relinquit.) 2. Dominicae solemnitatis festi ex indulto translati, i. e. apud nos Dom. post Corpus Christi et Dom. post Fest. SS. Petri et Pauli. 3. Ultimum triduum majoris Hebdomadae. 4. Festa solemniora localia, hoc est: Patronus loci praecipuus (apud nos praeter Imm. Conc. patroni legitimi vix habentur), Dedicatio et Titulus Ecclesiae propriae. 5. Tempus solemnis Expositionis Eucharistiae. 6. Pro Ecclesiis Parochialibus unam tantum habentibus Missam: Feria IV Cinerum et vigilia Pentecostes, si fieri debeat

benedictio Fontis, atque etiam dies S. Marci et Rogationum, si fiat processio.

4. Si in Comm. Omn. Fid. Defunct. occurrat celebrari (sive in cantu, sive non) Missam exequialem, haec sit de die obitus, non omissa vero Missa Omn. Defunct.

5. Quodsi M. exequialis intra biduum a depositione celebrari nequeat propter impedimentum liturgicum, differri potest (sed unica tantum) ad primam diem non impeditam festo 1. cl. vel Dominica.

6. Missas privatas (formulare II in die obitus) ultra Missam exequialem, insepulto, praesente vel sepulto non ultra biduum cadavere impediunt: a) dupl. 1. cl. b) Dominica. c) Vigilia Nativ. et Pentec. d) dies infra Oct. Paschae et Pentec. e) fer. 4. Cin. et dies octava (non infra octavam) Epiph. — Sed istae Missae privatae dici possunt solummodo ipso die quo celebratur Missa exequialis. Extra hunc diem vero iis tantum diebus, quibus licitae sunt Missae quotidianae defunctorum.

NOTA: Has Missas privatas de requie in die obitus permissas non esse, nisi applicentur pro defuncto. 2. Dictas Missas privatas esse in casu permissas tantum sub conditione, ut Missae cum cantu non omittatur.

7. Missa post acceptum nuntium mortis (a locis dissitis) cantari (vel in casu pauperum legi) potest ut in die obitus diebus non impeditis dupl. 1. et 2. classis et Dominica (et diebus festa I. cl. exclud.) — die proxima libera post acceptum nuntium.

III. De Diebus III, VII, XXX et de Anniversariis.

1. Missam solemnem aut cantatam diebus III, VII, XXX et anniversaria ab obitu vel depositione *impediunt*: 1. Duplicia I et II classis. 2. Dominicae ac festa de praecepto. 3. Vigiliae Nativitatis D. N. et Pentecostes. 4. Dies infra Octavas Nativitatis, Epiphaniae, Paschae, Pentecostes et Corporis Christi. 5. Feriae IV Cinerum. 6. Tota Hebdomada major. 7. Tempus Solemnis Expositionis Eucharistiae. 8. Pro Ecclesiis parochialibus unam tantum habentibus Missam: Dies Rogationum, si fiat processio. Missa, ut supra, impedita (propter impedimentum liturgicum tantum) vel anticipare vel transferri potest ac debet in primam diem a superioribus impedimentis liberam.

2. Die 3., 7., 30 et anniversaria unica tantum Missa et quidem cantata tantum privilegiata est diebus quibus prohibetur Missa quotidiana.

3. *Anniversaria stricte dicta* sunt Missae cum cantu — sive fundatae a testatoribus pro die obitus aut depositionis, aut alia determinata die — sive non fundatae ad petitionem viventium (dummodo cantentur in anniversaria die obitus seu depositionis).

4. *Anniversaria late sumpta* sunt Missae, quae a religiosis Communitatibus, confratern. et aliis sodalitiis pro confratribus defunctis semel in anno fieri solent, necnon illa, quae pro fidelium pietate infra Octiduum Omn. Fid. Def. locum habent.

Oratio unica, Missa quarta. Anniv. late sumpta apud nos (e privil. a. 1829) cum cantu celebrare licet iisdem diebus ac anniv. stricte sumpta, etiam in dupl. maj.

5. Diebus quibus licitae sunt Missae quotid. etiam legi possunt Missae anniversarii cum unica oratione.

IV. De Missis quotidianis.

Missam quotidianam de requie impediunt: 1. Festa duplicia: (sed apud nos extant privilegia special. pro missis defunct.) 2. Dominicæ. 3. Vigiliae Nativitatis D. N., Epiphaniae, et Pentecostes. 4. Dies infra eorundem festorum octavas, atque etiam Paschæ et Corporis Christi. 5. Feria IV Cinerum. 6. Integra Hebdomada major. 7. In Ecclesiis parochialibus ubi una tantum Missa habetur, etiam dies Rogationum, si fiat processio.

Missa de requie, etsi solemniss, nisi ad illas privilegiatas pertineat, de quibus locuti sumus (sub II et III) item uti privata habenda est.

V. Privilegia.

1. In sacellis coemeteriorum Missae defunct. permittuntur (8. Jun. 1896) diebus non imped. festo dupl. 1. vel. 2. cl., Dominicis, feriis, Vigiliis et Octavis privilegiatis.

2. Die 13. Sept. 1829 Pius VIII, ad prec. Rmi Ep. S. Lud. et Admin. Apost. Novae Aureliae Jos.

Rosati, concessit, ut Missae solemnes (quamv. sine Ministr.) Defunct. celebrari possint in fest. dupl. i. e. dupl. min. et maj. Hoc priv. certo valet per Stat. et Territoria, quae eo anno dictis duabus dioecesibus comprehendebantur sel. *La., Mo., Ills., Iowa, Kans., Minn., Neb., Colorado, Dakot., Idaho, Arkans., Indian Territ., Montana, New Mexico, Oreg., Wash., Wyom.*

3. Die 19. Jan. 1859 Prov. S. Lud. concessum est privilegium: 1. M. priv. de Req. celebr. d. obitus seu depos. praes. vel absent. corpore in dupl.— 2. bis in mense in fest. dupl. extra d. obit. vel deposit. Hoc indultum valet in Statibus et Territoriis: *Mo., Ills., Iowa, Kans., Minn., Neb., Tenn., Wisc., Indian Territ., New Mexico.*

4. Die 7. Aprilis 1902 a S. Rit. Congr. ad quinquennium sacerdotibus hujus archidioeceseos (non vero provinciae) S. Ludovici concessa est facultas, ter in hebdomada celebrandi Missam privatam de Requie in duplicibus minoribus et majoribus. Diebus sub IV, 2—7 memoratis vero stat prohibitio. Notandum est, hoc privilegium privilegio a. 1859 concesso superadditum esse non subrogatum.

II. Varia Decreta abbreviata.

1. *Circa SS. Eucharistiam.*

1. Non licet superimponere Reliquias, Imagines, flores Tabernaculo in quo SS. Sacramentum asservatur ita ut Tabernaculum pro basi inserviat. (*S. R. C. 3 Apr. 1821.*)

2. In tabernaculo SS. Sacramenti esse non debent vasa sacrorum Oleorum, vel Reliquiae, vel aliud. (*S. C. Episc. 3 Maii 1693.*)

3. Stola pro ministranda SS. Eucharistia extra Missam potest esse coloris officio convenientis vel albi. (*S. R. C. 12 Mart. 1836.*)

4. Quotiescumque S. Communio extra Missam administratur, bursa cum corporali est adhibenda, et quidem de praecepto stricto. (*S. R. C. 27 Feb. 1847.*)

5. Sacerdos in benedicendo populum cum Sacra Pixide, debet illam totam cooperire extremitatibus veli humeralis. (*S. R. C. 23 Feb. 1839.*)

6. Non licet novas particulas consecratas cum veteribus miscere, nec licet veteres consecratas species imponere noviter consecratis: sed in alia pyxide vel vase sunt conservandae, nisi statim a sacerdote in Missa sumi possint. (*S. R. C. 3 Sept. 1672.*)

2. Circa Sacrificium Missae.

1. Paramenta confecta ex serico, et variis coloribus floribusque intertexta, ita ut vix dignoscatur color primarius et praedominans, usurpari non valent mixtim pro albo, rubro, viridi, etc. (*S. R. C. 23 Sept. 1852.*)

2. Dominica quarta Quadragesimae (Laetare) et Dominica tertia Adventus (Gaudete) color roseus in Missis tum solemnibus tum privatis adhiberi potest. (*S. R. C. 29 Nov. 1901.*)

3. Permitti potest uti Palla a parte superiori panno serico cooperta et auro contexta, dummodo palla linea subnexa calicem cooperiat ac pannus superior non sit nigri coloris aut referat aliqua mortis signa. (*S. R. C. 10 Jan. 1852.*)

4. Si statim post Missam vel post Vesperas Benedictio habetur cum SS. Sacr. paramentis ejusdem coloris utendum est ut in Missa vel Vesperis, sin vero Benedictio fit separata et distincta a Missa vel Officio, semper adhibenda sunt paramenta albi coloris. (*S. R. C. 20 Sept. 1806.*)

5. Non licet cantare, inter Missarum solemnia, cantica vulgari sermone. (*S. R. C. 12 Mart. 1839.*)

6. Qui celebrat in altari privilegiato pro singulis diebus debet uti paramentis nigris diebus non impeditis ut privilegii indulgentiam consequatur. (*S. R. C. 11 Apr. 1840.*)

7. Sacerdos celebrans Missam in qua chorus tenetur cantare *Credo*, non potest illam proseguire eo tempore quo a choro idem symbolum cantatur. (*S. R. C. 17 Dec. 1695.*)

8. In Missa solemniori sacerdos non debet dicere *Ite missa est*, quod dicitur tantum a Diacono; sed debet dicere *Benedicamus Domino* et *Requiescant in pace*, quamvis eadem cantentur a Diacono. (*S. R. C. 7 Sept. 1816.*)

9. Aqua baptismalis in Parochiis est benedicenda in Sabbatis Paschae et Pentecostes, non obstante quacunque contraria consuetudine, quae omnino eliminari debet. (*S. R. C. 13 Apr. 1874 et 17 Junii 1892.*)

10. Si sacerdos celebrat sine ministro, non debet dicere bis Confiteor ante Introitum. (*S. R. C. Erien. 4 Sept. 1875.*)

11. Sacerdos pronuntians in Canone Missae nomen alicujus Sancti, de quo factum est officium vel saltem commemoratio, facere debet inclinationem. (*S. R. C. 7 Sept. 1886.*)

12. Preces a SS. Domino Nostro Leone XIII post Missam sine cantu dicendae, recitandae sunt immediate expleto ultimo Evangelio et ante S. Communionem forte distribuendam. (*S. R. C. 23 Nov. 1887.*)

13. Calix et Patena suam amittunt consecrationem per novam deurationem. (*S. R. C. 14 Jun. 1845.*)

3. *Circa assistentiam erga moribundos.*

1. Benedictio Apostolica cum indulgentia plenaria juxta Constitutionem Benedicti XIV. "Pia Mater". (5 Apr. 1774), impertiri potest pueris, qui ob defectum aetatis primam Communionem nondum susceperunt. (*S. R. C. 16 Dec. 1826.*)

2. Ut moribundus hanc indulgentiam lucrari possit, requiritur, ut non solum formula a Benedicto XIV praescripta adhibeatur, sed etiam ut mortem aequo animo de manu Dei suscipiat et SS. nomen Jesu ore, si possit, sin minus corde devote invocet. (*S. C. Ind. 23 Sept. 1775 et 22 Sept. 1892.*)

3. Ter recitandum est "Confiteor" ratione administrationis S. Viatici, Extremae Uctionis atque Indulgentiae moribundis impertiendae. (*5 Febr. 1841.*)

4. *Circa ecclesiasticam sepulturam.*

1. Sepultura ecclesiastica privantur infideles, haeretici et schismatici, excommunicati notorii et vitandi, qui mentis compotes sibi mortem consciaverint, nisi aliquo forsitan tempore superstites resipiscentiae signa dederint; qui morti proximi obstinate et coram testibus Sacramenta sibi oblata respuerint; qui notorie scandalosam degerint vitam, nec poenitentiae ullum dederint signum; demum qui duello perierint, dederint vel non dederint resipiscentiae indicia. (*Conc. Pl. Balt. II, 389.*)

2. Non licet dare ecclesiasticam sepulturam se-ipsos occidentibus ob desperationem vel iracundiam (secus tamen si ex insania id accadat) nisi ante mortem signa dederint poenitentiae. Praeterea quando certe constat vel de iracundia vel desperatione, negari debet ecclesiastica sepultura et vitari debent solemnitates exequiarum; quando autem certo constat de insania, datur ecclesiastica sepultura; tandem si dubium superest utrum mortem quis sibi dederit per desperationem an per insaniam, dari potest ecclesiastica sepultura, vitatis tamen pompis et solemnitatibus exequiarum. (*S. C. S. O. 16 Maii 1866.*)

5. *Circa matrimonium.*

Parochus assistens matrimonio mixto licito, non modo benedicere solemniter nequit, sed etiam (sine stola et cotta) abstineat a benedictione annulli, et a dicenda forma: Ego vos conjungo, etc. (*S. C. de Prop. Fide, 5 Julii 1841.*)

6. *Circa copulam incestuosam.*

1. Hodie ad valorem vel liceitatem dispensationis opus non est exprimere in supplica copulam incestuosam habitam cum vel sine intentione ita facilius obtinendi dispensationem. (*S. O. 25 Jun. 1895.*)

2. Neque hujus copulae aut malitiosae intentionis mentio necessaria est in quibusvis dispensationibus petendis. (*S. O. 18 Mart. 1891.*)

3. Exinde tamen non licet inferre, nullo in eventu copulae incestuosae mentionem esse faciendam. Incestus adhuc est indicandus ad effectum legitimandi prolem jam natam ex commercio incestuoso vel quoties copula incestuosa fuit causa alicujus impedimenti contracti. Exemplo sit Titius, qui, vivente comparte, copulam habuit cum consanguinea vel affini et matrimonium eidem promisit.

7. De procuratione abortus.

Non solum operatio directe occisiva foetus sed etiam inductio abortus graviter illicita est, quamvis mater in praesenti vitae discrimine sit nec aliud medium illius salvandae detur. (*S. Inq. 24. Julii 1895.*)

8. Circa benedictionem post partum.

Benedictionem mulieris post partum fieri debere a Parocho, si expetitus ipse fuerit, *posse* autem fieri a quocunque sacerdote, si expetitus ipse pariter fuerit, in quacunque ecclesia vel oratorio publico, certiore facto superiore ecclesiae. (*S. R. C. 13 Junii 1893.*)

9. Circa facultatem absolvendi tempore navigationis.

Ex rescripto C. S. O. 4 Apr. 1900 quivis sacerdos a proprio suo Ordinario approbatus omnes navigantes toto tempore navigationis valide et

licite absolvere potest, etsi navis durante itinere aliquamdiu consistat in locis diversorum Ordinariorum jurisdictioni subjectis.

10. Circa erectionem Stationum Viae Crucis.

Pro legitima Stationum Viae Crucis erectione, Sancta Sedes sub poena nullitatis statuit "quod in erigendis hujusmodi Stationibus, tam Sacerdotis erigentis deputatio ac Superioris localis consensus, quam respectivi Ordinarii, vel Antistitis, et parochi, necnon Superiorum Ecclesiae, Monasterii, Hospitalis et Loci Pii, ubi ejusmodi erectio fieri contigerit, deputatio, consensus et licentia, in scriptis et non aliter expediri, et quandocumque opus fuerit, exhiberi debeant, sub poena nullitatis ipsiusmet erectionis ipso facto incurrendae."

N. B. Die 27 Maji 1902 Sanctissimus sanavit omnes Stationes Viae Crucis ob defectum formalium invalide erectas.

III. Formulae Variarum.

Formula brevissima pro dispensationibus petendis.

Juxta formulam a S. Poenitentiaria approbatam.

(Tit.....)

N. N. annos natus et N. N. annos nata....., parochiani mei, humiliter postulant dispensationem super impedimento ut legitimum inter se matrimonium contrahere possint.

Causae sunt: 1).....

2).....

(Oratores pauperes sunt.....)

Testor vera esse exposita et oratores pro gratia commendo.

N. N. die.....

N. N.

Rector Eccles. in

Formula de proclamationibus bannorum in altera ecclesia factis.

Reverende Pater:

Hisce testor, sponsalia inita inter N. N. et N. N. tribus vicibus inter Missarum solemnias in hac mea ecclesia parochiali juxta Decreta S. Concilii Tridentini et statuta hujus dioecesis, promulgata esse, nullumque impedimentum pro matrimonio in eundo innotuisse.

(L. S.)

N. N.

Formula de promissionibus in matrimoniis mixtis.

(To be signed, in duplicate, by the non-Catholic party.)

I, the undersigned not a member of the Roman Catholic Church, wishing to contract marriage with, a member of the Roman Catholic Church, purpose to do so with the understanding that the marriage bond thus contracted is indissoluble, except by death; and I promise that shall be permitted the free exercise of religion according to the Roman Catholic faith, and that all children, of either sex, born of this marriage, shall be baptized and educated in the faith and according to the teachings of the Roman Catholic Church, even if should happen to be taken away by death. I furthermore promise that no other marriage ceremony than that to be performed by the Catholic priest shall take place.

Signed in the presence of the Reverend
Priest, at this day of 19

..... }
..... } Witnesses.

Formula pro reparatione scandali eorum, qui coram ministro hæretico contraxerunt.

I, having, in defiance of the laws of the Catholic Church, gone before a Protestant minister to be married, and thereby incurred the censure of the Church and given great scandal, do publicly acknowledge my fault, and hereby authorize the Rev.

to read this my declaration before the Congregation present in church on Sunday, 19

I humbly beg forgiveness of God for my sin, and pardon of all the faithful whom I have scandalized.

.....

Witnesses:

.....

.....

Formula brevissima de erectione canonica confraternitatis.

Hisce testamur, Nos die mensis
A. D. 19..... in Ecclesia sub titulo in
petente ejusdem Ecclesie Rectore, Rev. D.
confraternitatem (Purissimi et Immaculati Cordis
B. V. M. pro conversione peccatorum) canonicè in-
stituisse, volentes ut quam primum Archiconfraterni-
tati (Parisiensi) aggregetur.

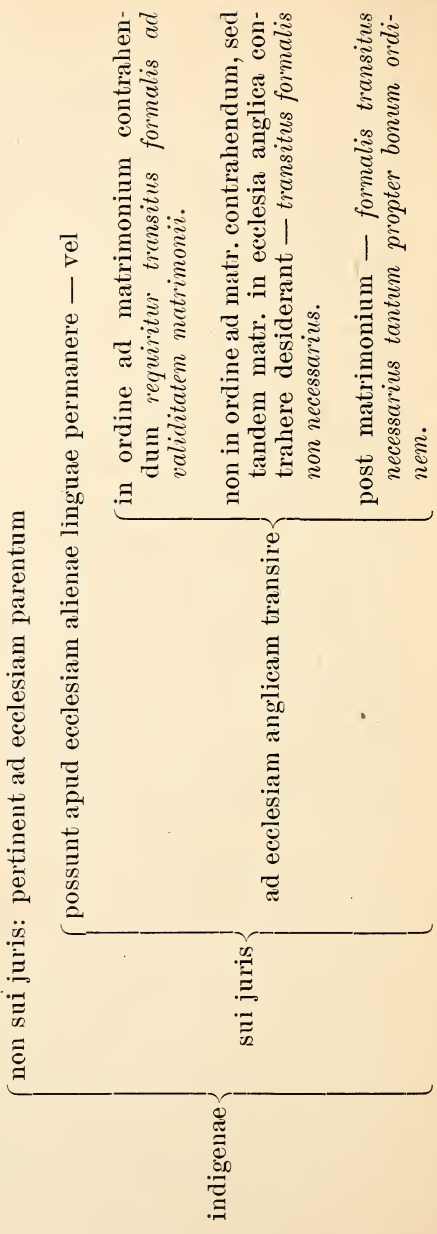
Datum

(Sigillum.)

Tabula synoptica quoad parochias fidelium diversarum linguarum.

1. Qui unam tantum linguam callent, et quidem alienam — pertinent ad ecclesiam suae linguae.
2. Qui plures linguas callent, non verò anglicam — possunt se associare ulli ecclesiae, cujus linguam noscunt.
3. Qui unam vel plures linguas callent alienas, insuper et anglicam — vel sunt
 - { possunt ab initio ecclesiae anglicae se adungere — vel
 - { se adungere ecclesiae alienae linguae sibi notae — vel
 - { prius alienae ecclesiae adjuncti postea ad ecclesiam anglicam transire — et in hoc casu *requiritur transitus formalis*.

vel

indigenae

sui juris

CONSPECTUS RERUM.

	Pag.
I. Acta Synodi	3
1. Acta praevia.....	5
2. Acta in Synodo.....	6
Officiales Synodi.....	8
Officiales Dioecesis.....	8
Catalogus Synodaliu.....	11
II. Statuta Synodi. Decretum preliminare	18
Caput I. De Cultu Divino.....	19
1. de sacris Ceremoniis.....	19
2. de Sacrificio Missae.....	19
3. de Cultu SS. Eucharistiae.....	23
4. de Praedicatione Verbi.....	25
5. de Festorum Observantia.....	27
6. de Exequiis et Sepultura.....	30
Caput II. De Sacramentis.....	33
1. de Sacramentis in genere.....	33
2. de Baptismo.....	35
3. de Confirmatione.....	38
4. de Eucharistiae Sacramento.....	41
5. de Poenitentia.....	44
Causa reservati.....	47
6. de Extrema Unctione.....	48
7. de Ordine.....	49
Caput III. De Matrimonio in Specie.....	50
De matrimoniis mixtis.....	57
Caput IV. De Rectu Juventutis Institutione.....	60
1. de Scholis parochialibus.....	60
2. de Prima S. Communione.....	62

	Pag.
Caput V. De Cura et Zelo Animarum	65
Societates et Confraternitates Piae.....	67
Societates profanae.....	69
Societates prohibitae	70
Varia	71
1. de Festiv. saecularibus	71
2. de Communionem in sacris.....	72
Caput VI. De Vita et Honestate Clericorum....	74
Caput VII. De Rerum Temporalium Admini-	
stratione	80
1. de aedificandis et reparandis Ecclesiis etc.	80
2. de Reditibus	82
3. de Salario Rectoris et Assistentium	82
4. de Cathedratico	83
5. de Stipendiis et Stolariis	84
6. de Collectis	85
APPENDIX. PARS PRIMA.....	89
I. Instructiones Pastorales	89
1. de Dispensatione SS. Eucharistiae per	
modum Viatici.....	89
2. de Absolutione a reservatis	90
3. de Absolutione Moribundorum.....	92
4. de Matrimonio	94
II. Facultates Sacerdotibus Dioeces. S. Ludovici	
concessae	97
1. Facultates ordinariae	97
2. Facultates extraordinariae.....	102
III. Indulgentiae nobis concessae.....	103
1. Favores generales	103
2. Indulgentiae speciales.....	104
IV. Privilegia nobis concessa	104
V. Conferentiae theologicae	105

Conspectus Rerum. 133

	Pag.
1. Regulae generales.....	105
2. Modus procedendi.....	107
Conferentiae pro Civitate S. Ludovici.....	108
Conferentiae rurales.....	109
PARS SECUNDA	110
I. Instructiones de quibusdam Missis	110
1. Missa in aliena Ecclesia.....	110
2. Missa pro Sponsis.....	111
3. Missae Defunctorum.....	113
II. Varia Decreta abbreviata	120
1. Circa SS. Eucharistiam.....	120
2. Circa Sacrificium Missae.....	121
3. Circa Assistentiam erga Moribundos.....	123
4. Circa ecclesiasticam Sepulturam.....	123
5. Circa Matrimonium.....	124
6. Circa Copulam incestuosam.....	124
7. De procuratione Abortus.....	125
8. de Benedictione post Partum.....	125
9. de Absolutione Navigantium.....	125
10. circa Erectionem Viae Crucis.....	126
III. Formulae Variae	127
Tabula Synoptica.....	130

INDEX RERUM ALPHABETICUS.

- Abortus procuratio 125.
Absolutio a reservatis 90, 99 ss.
 tempore navigat. 125.
Acatol. infant. bapt. 38.
Adulterum bapt. 37.
Adventitiorum ex Europa cura 68; cui eccl. ad-
 scrib. 65; transitus ad eccl. angl. 65, 130;
 eorum descendentes 66.
Altare privil. 121.
Angelorum Cust. fest. 61.
Animarum Cura 65 ss.
Annus scholast. quomodo aper. 61.
Assecuratio 81.
Assistentia in matr. mixt. 58, 124.
Assistentium obligatio 66; salar. 62; sustentatio 83.
Bannorum proclam. 53; in utraque eccl. 53; Dis-
 pens. 54; testimonium 127.
Baptismus 35 ss.; Ubi baptiz. 36; Quomodo bapt.
 37; priv. 49; neocon. 37; adulterum 37, 104;
 inf. acatol. 38.
Benedictiones in Missali 21; post partum 39, 120;
 cum SS. Sacram. 23; aquae in Vig. Pent. 122;
 in art. mortis 123; puerorum 61.
Bona ecclesiastica 80.
Bulla pro Hollandia 59.
Caeremon. suppl. in bapt. 37.
Casus reservati 47; absolutio 90.

- Cathedraticum 83.
Census animarum 67.
Ceremonial of Baltimore 19.
Charitas fraterna 75.
Choreae in Sabbato 71.
Clericorum vita 74 ss.; vestitus 74, lites civiles 76.
Coena Dni, Missa 28.
Collectae infra div. ofi. 82; annuae 85; regulae
quoad coll. 86; alienorum 87.
Color param in funct. 121; roseaceus 121; niger 12;
in S. Comm. 120.
Commissiones Dioecesis 10; Scholarum 62.
Communio, extra M. 120; in M. de Requie 43;
Paschalis 43; in nocte Navit. 21.
Communio Prima 62 ss.
Concentus sacri 72.
Conferentiae theolog. 77 ss.; 105 ss.
Confessarius 44 ss.
Confessionalia 44.
Confessiones puerorum 62; alienorum, sororum 45;
libertas 82; sigillum 46.
Confirmatio 39 ss.
Confraternitatum erectio 68, 129; commissio 10.
Copula incest. decr. 124.
Cordis SS. M. vot. 22.
Corporis SS. Christi festum 24.
Credo in M. cant. 122.
Crematio Corp. 31.
Debita eccl. 81.
Devotiones: erga SS. Euch. 4; Maji, Octobr. 29;
Quadrag. S. Joseph, S. Spiritus 30.
Dispensatio, quomodo petenda 95 ss., 127; a procl.
bann. 54; in matr. mixtis 58.

- Domicilium, investigatio 50; verum 52.
 Domus paroch. sumptus 83.
 Ecclesiarum erectio 80 ss.
 Electrica Lux 25.
 Ephemerid. diffam. 75.
 Eucharistiae SS. cultus 23 ss.; sacram. 41 ss.; de-
 creta 120 ss.
 Examina cleri jun. 76 ss.
 Excursiones 71, nocturnae 72.
 Exequiarum ritus 30 ss.; in dubio 31; parvul. 32;
 pecc. publ. 32; decreta 123 ss..
 Expositio SS. per Oct. Corp. Chr. 24; mense Oct. 30.
 Extranei celebrantes 20.
 Extrema Unctio 48 ss..
 Facultates ordin. 97; extraord. 102.
 Fairs 71.
 Familiae SS. Associatio 68.
 Familiae christ. sanct. 69.
 Festa de praecepto 27; abrogata 27; Titularis 24,
 105; S. Ludovici 25, 105.
 Fons baptism. 35.
 Formulae 126.
 Fundationes Missarum 20.
 Funeraria 82.
 Gas 25.
 Iconographiae 81.
 Impedimenta Matrim. 95.
 Indigenae, cui paroch. ascrib. 66, 130.
 Indulgentiae 103.
 Infirmorum temporalia 49; delatio SS. Euch. 42.
 Infirm Priests' fund 79.
 Instructio de Missis 110; de dispens. Euch. infirm.

89; de absol. a reserv. 90; de absol. morib. 92;
de matrim. 94.

Joseph, S. Devotio erga 30.

Lampas coram SS. 25.

Latina Lingua in Sacram. 33.

Lawn parties 71.

Libri liturgici 19; parochiales 67; baptism. 36; confirm. 40.

Ligaminis violatio 47, 56.

Linguae alienae 65, 50; plurium gnari 65, 130; nupturientes 50; tabula synoptica 130.

Lites civiles clericorum 76.

Ludovici S. festum 28, 105.

Maji mensis devotio 29.

Materia in Missa adhib. 20.

Matrimonium, sacram. 50 ss.; Instructio 94; Testes 73; praesumptum 52; famulorum 51; linguae alienae nupt. 50, 130; coram ministro haer. 47, 128; extra missam 55, 56; ne tempore clauso 56; nullitatis declar. 56.

Matrimonium Mixtum 57 ss.; Sponsi deterrendi 57; promissiones 57, 128; dispensatio 58; sine ritu sacro 58, 125.

Missa quotidie dic. 19; fundatae 20; decreta 121; sine ministro 122; in al. ecclesia 110; pro sponsis 55, 111; defunctorum 104, 113; in nocte Nativit. Dni 21; vot. SS. Cordis 22; in Coena Dni 28; in Sabb. Sancto 29; Titularis eccl. et S. Ludovici 28, 105.

Missiones 26.

Monialium Confess. 45.

Moribundi, assistentia 123; absolutio a reservatis 91, 92.

- Nativitas Dni 21.
Navigantium absol. 125.
Neoconvers. bapt. 37, 38.
Nomina in bapt. impon. 35; confirm. 40.
Nullitatis matrim. declar. 56.
Obstetricum instructio 38.
Officiales dioeceseos 8, synodi 8.
Olea sacra, asservatio 34; nova adhib. 33.
Ordinis Sacram. 49.
Parvulorum exequiae 32.
Patrini in bapt. 35; haeretic. 72; in confirm. 40.
Peccatorum publ. exequiae 32.
Pew Rent 82.
Picnics 71.
Plans 81.
Poenitentia, sacram. 44 ss.
Praedicatio verbi 25 ss.; de prima Comm. 64; de
Confirm. 39; de Matrim. 50; de Matr. mixt. 57
Privilegia 104; in M. defunct. 118.
Processiones cum SS. 24; in f. Purific. etc. 29.
Promissiones in matr. mixt. 57, 128.
Purgatorian Society 79.
Quadragesim. Devotio 30.
Quadrag. Hor. Orat. 24.
Rectoris jura ad prim. comm. 63; ad baptism. 65;
ad confirm. 41; ad matrim. 51; ad sacram.
moribund. 65; ad funeralia 82; ad stolaria 84.
Reditus ecclesiae 82.
Relatio annua 81.
Renovatio Specierum 42, 120.
Rosarii SS. devot. 29.
Sabbato S. Missa 29.
Sacramenta 33 ss.

- Salarium Rectoris 82; assist. 82; deficientia 83; reclamatio 83.
- Scannorum locatio 82.
- Scandali reparatio in matr. 59, 128.
- Scholae parochiales 60 ss.; rectores eas visit. 62; sororum 63; publicae 60.
- Scholares assistant Missae quot. 62.
- Sepultura 30; decreta 123 ss.; v. Exequiae.
- Sigillum Confess. 46.
- Societates piae 67 ss.; pro clericis infirmis 79; pro sac. defunct. 79; profanae 69; prohibitae 70.
- Solemnitas Titul. et S. Lud. 27, 105.
- Sollicitatio in confess. 47.
- Spiritus S. devotio ante Pent. 30.
- Sponsorum instructio 54, confessio 55, Missa 55, 111; privil. sponsae 51.
- Stipendium pro Missa 84.
- Stolaria 84.
- Stolae color in S. Comm. 120.
- Synodaliū catalogus 11.
- Tabernaculum 120.
- Templa protestantium, cooperatio 72; frequentatio 72.
- Temporalium administratio 80 ss.
- Tempore clauso ne matrim. 56.
- Testamenta 49.
- Thurificatio in M. cant. 22, 105.
- Titularis eccl. f. 27, 105.
- Transitus ad paroch. anglicam 30, 50; tabula synoptica 130.
- Triduum hebdom. S. 28.
- Vagorum matrim. 52.
- Vestes sacrae in sacram 34, 98.

Vestitus cleric. 74.

Viae Crucis erectio 126.

Viatici dispens. 89.

Vocatio puerorum 49.

CATHOLIC THEOLOGICAL UNION
BX8351902.A21902 C001
SYNODUS DIOCESANA STI. LUDOVICI QUARTA

3 0311 00056 3366

BX	c.1	38737
835		
1902	Catholic Church in the U.S.	
AUTHOR	St. Louis, Missouri (Diocese)	
.A2	Synod, 1902	
TITLE	SYNODUS DIOCESANA STI LUD-	
1902	OVICI QUARTA.	
DATE DUE	BORROWER'S NAME	

249.0853 ~~K13A~~ ~~4~~
 S14554 ~~2138~~

BEFORE TAKING BOOK

from library, remove slip; put your name and date on it and place it in the box provided
 38737 c.1

WHEN RETURNING BOOK

return the slip to the pocket and replace the book in its proper place.

A BOOK IS NO GOOD
 UNLESS YOU CAN FIND IT
 WHEN YOU NEED IT

Your cooperation in keeping an orderly library will enable you to get the best possible service from your library.

3 0311 00056 3366

B